

Genade
Genade
en nog eens
Genade

29 overdenkingen over Gods overvloeiende rijkdommen van genade

Hein de Haan

Inhoudsopgave

1. Genade 6
2. Genade of schuld? 9
3. Genade van onze Heer Jezus Christus 11
4. Rijkdommen van Zijn genade 14
5. Genade zonder enig tegenwicht 16
6. Genade In Het Nieuwe Testament 18
7. Genade en zonde 21
8. Terugtellende lijst: Gevolgen van genade nummer 10 t/m 8 23
9. Voortzetting terugtellende lijst: Gevolgen van genade nummer 7 t/m 5 26
10. Voortzetting terugtellende lijst: Gevolgen van genade nummer 4 t/m 3 30
11. Voortzetting terugtellende lijst: Gevolgen van genade nummer 2 t/m 1 33
12. Geen Middenmoot, Maar Radicaal Genade Alleen! 36
13. Christus, Meer Dan Genoeg 40
14. Christus Intiem Kennen 42
15. Gnostiek, Een Ver Van Mijn Bed Leer? 44
16. De Werkelijkheid Is Christus 46
17. Het Gijzelingsdrama 48
18. Positie En Praktijk Zijn Eén 51
19. Israël - Uiterlijk // De Gemeente – Geestelijk 53
20. Christus Werk Waardeloos? 56
21. Hoe gaat nou dat relaxte wandelen in Christus? 58
22. Psalm 23: 5 Mijn Beker Vloeit Over 61
23. Genade Meer Dan Overvloedig 63
24. Een meer dan overvloeiende rijkdom van genade 66
25. Liefde, Die De Kennis Te Boven Gaat 68
26. Vrede, Die Alle Verstand Te Boven Gaat 70
27. Onuitsprekelijke Gave 72
28. Onuitsprekelijke Vreugde 74
29. Ja, genade, okay! Maar wat zijn de voorwaarden? 76

1. Genade

Genade is voor mij de puur enige boodschap, die er werkelijk toe doet. Ik heb studies geschreven en uitgesproken over van alles en nog wat. Die kan je, wat mij betreft, allemaal vergeten en door de wc spoelen als je de boodschap van Gods overvloedige rijkdommen van genade maar onthoudt. Gods genade is namelijk Zijn liefde in praktische verwerkelijking, zoals Hij die uitwerkt door Zijn Zoon Christus Jezus in en voor iedereen. Die genade is Christus zelf, die ons leven is. Daar waar genade niet zou werken is er feitelijk geen enkel geloof in God. Dan houd je alleen maar geloof in jezelf met een vroom godsdienstig sausje over.

Ik ben op 17jarige leeftijd door God getrokken uit mijn ellende en zonde dankzij het werk van Christus. Het was een stukje van die genade, waar ik toen zicht op kreeg. Na acht jaar liep ik vast in al mijn religieuze inzet voor God en ik kwam in een geloofsstrijd. Dat hele geloof leek me allemaal de grootst mogelijke kolder. Ik had dan ook mijn geloof in mezelf voor God voor een echt geloof aangezien. Al mijn inspanningen en werken voor God strandden destijds. Gelukkig maar! Ik ontdekte in Gods Woord dat God het willen in mij werkt en dat Hij ook nog het werken in mij uitwerkt. Wat een feest, die rijkdom van genade!

Spoedig was ik echter weer enorm gecharmeerd door een sekte met een schijnbaar enorme toewijding aan God en ik ging mee in die toewijding. Wow! Wat deden we het goed! Een groep met een sterke afzondering van die verschrikkelijk zondige wereld. Wij waren heilig. En ja, die boodschap wilde ik zo dolgraag aan iedereen doorgeven. Ik zette opnieuw mijn schouders onder onze opdracht en ik ging ervoor. Kapot ging ik aan mijn toewijding aan God. Ellende kreeg ik als beloning op mijn strijd tegen die slechte zonde. Ik verloor big time! Opnieuw was ik vastgelopen in al mijn vrome inzet. Opnieuw kwam de Schrift met genade en genade alleen. Er kwam weer zicht op Christus, die mijn leven was. God gaf me weer blijdschap over Zijn onvoorwaardelijke liefde en genade.

Zou je alleen iets oppikken van die overstromende stortbuien van genade, dan kan je de rest gevoeglijk aan je laars lappen. Die genade is namelijk Christus en Christus alleen! Hij is meer dan genoeg!

Efeze 1: 2 genade zij jullie en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus.

In alle rust wil ik alle facetten van de inhoud van het Bijbelse woord “Genade” met jullie doornemen. We bekijken dus eerst heel simpel wat genade eigenlijk is. Daarna gaan we naar de nadere specificering van “Enkel Genade”. We proberen de radicale inhoud van deze boodschap van genade. Het blijkt dan niet zomaar bij genade alleen te blijven, maar we zullen merken dat we in rijkdommen van genade zijn terecht gekomen. We kunnen het dan niet meer bij simpele uitdrukkingen houden, maar vervallen dan in superlatieven van genade.

Bij de uitdrukking ‘genade’ hebben we gelijk allerlei ideeën. ‘Genade’ is iets wat je niet kan verdienen. Het woord komt van het Griekse woord ‘charis’ en dat betekent vreugde.

Een paar omschrijvingen:

1/ Genade is het verlangen in het hart van God om Zijn vreugde me je te delen. Genade is God, Die Zijn schepselen (jou dus) zegenen wil. Genade is Gods liefde in actie! Die liefde laat zich niet afschrikken door wat iemand allemaal gedaan kan hebben of zelfs nog steeds doet.

2/ God schenkt ons genade. Hij geeft je ruimte om te leven. Waarom? Omdat jouw Heer Jezus Christus dat voor jou verdiende. Jij krijgt het dus cadeau. Daar word je blij van. Maar nog belangrijker: Daar wil je God voor bedanken. Deze ‘charis’ veroorzaakt dus niet alleen vreugde, maar ook dankbaarheid.

Een prachtig voorbeeld van genade uit het leven van Paulus:

Galaten 1: 13 – 16 Want jullie hebben gehoord van mijn vroegere wandel in het Jodendom: ik heb de gemeente van God bovenmate vervolgd en getracht haar uit te roeien, en in het Jodendom heb ik het verder gebracht dan vele van mijn tijdgenoten onder mijn volk, als hartstochtelijk ijveraar voor mijn voorvaderlijke overleveringen. Maar toen het Hem, die mij van de schoot van mijn moeder aan afgezonderd en door Zijn genade geroepen heeft, behaagd had, zijn Zoon in mij te openbaren,

Heb je wel eens over Saulus nagedacht? Ik bedoel die rotzak, waar geen enkele smeerlap in rottigheid aan tippen kan en die later de grootste dienstknecht van God werd, Paulus. God gaf Paulus niet zijn verdiende loon. God schonk hem genade. ‘Door Zijn genade geroepen’. Terwijl Paulus als Saulus in onze ogen echt wel iets totaal anders verdiende, ontving hij wat hij niet verdiende...genade!

Efeze 1: 5 & 6 heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen (het plezier) van Zijn wil, tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde.

Efeze 2: 4 & 5 God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om Zijn grote liefde, waarmee Hij ons heeft liefgehad, ons, dood zijnde voor de overtredingen mee levend gemaakt met Christus, (door genade zijn jullie gered),

Letterlijk: “In genade zijn jullie gered”. Het middel waardoor ik een gered mens ben geworden is namelijk iemand, niet iets. Het is de Heer Jezus Christus zelf. Maar nu, dankzij Zijn werk, ben ik in die genade geplaatst. God plaatst je in de ruimte van Zijn genade, waar je een gered mens bent. Je hele leven als gered mens draagt nu dus één kenmerk: “Gods genade”. Het leven als gered mens draagt dus niet langer het kenmerk van wat ik doe of wat jij doet, het is wat God deed en doet.

Wat is het gevolg van dit leven? Vreugde! Een cadeau van God om uit te pakken en blij mee te zijn. Pak die volgende teksten maar eens uit:

Efeze 2: 6 – 9 Hij (God) heeft ons mee opgewekt en ons mee een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus, om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdommen van Zijn genade te tonen naar Zijn goedertierenheid over ons in Christus Jezus. Want door genade zijn jullie gered, door het geloof, en dat niet uit jezelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zal roemen.

Daar word je toch blij van? Daar ga je God toch voor danken?

Als gered persoon ben je nu dus in het leven van genade geplaatst. Is dat alleen een theoretisch feit of mogen we dit zien als een praktisch leven? Als God jou genade betoont gaat dat ook verder werken in je leven. Dat vinden we in dezelfde Efezebrief.

Efeze 4: 32 Maar weest jegens elkander vriendelijk, barmhartig, elkaar vergevend, zoals God in Christus jullie vergeving geschonken heeft.

Letterlijk: “Elkaar genade schenkend, zoals God in Christus jullie genade schenkt.”

God schenkt mij genade. Dat is heel wat meer dan vergeving. Hij heeft jou in dat leven geplaatst, gekenmerkt door genade. Dan mag je dus ook verwachten dat die genade iets uitwerkt in je relatie met anderen. Jij geeft dus ook ruimte en jouw reacties op de ander komen dus ook niet meer voort uit wat die ander doet of deed. Jouw levenssfeer is namelijk genade. Let goed op in dit gedeelte. Het gaat hier niet alleen om onze omgang met gelovigen.

Gods spreken over genade is dus een heel praktische zaak. Als gered persoon leef jij in de levenssfeer van genade. Je leven, ook in je relaties, wordt dus gekenmerkt door genade.

Efeze 4: 29 Geen liederlijk woord komt er uit je mond, maar als je een goed woord hebt, tot opbouw, waar dit nuttig is, opdat zij, die het horen, genade ontvangen.

Letterlijk: “Opdat het genade geeft aan wie het horen”. Ons spreken komt dus voort uit die bron van genade, waar we in geplaatst zijn. Dat heeft dan ook zijn uitwerking als we met iemand spreken.

Misschien heb je deze laatste twee aanwijzingen al in je agenda geschreven, zo van: “Ik moet wel zorgen barmhartig en vriendelijk te zijn naar mijn medemens toe want zo werkt genade. En daar hoort dan ook geen smerige taal bij. Nou, mijn mond is op slot hoor!” Dan heb je dus in de verste verte helemaal niks begrepen van genade. Het gaat hier juist over wat genade uitwerkt en dus niet wat wij uitwerken. Dat is het dienen van de verkeerde god, namelijk jezelf.

Een paralleltekst van Efeze 4: 29 vinden we in Colosse, waar Paulus hier weer heel duidelijk over is:

Kolosse 4: 6 Jullie spreken is altijd aangenaam, niet zouteloos; jullie moeten weten, hoe je aan ieder het juiste antwoord moet geven.

Betere vertaling is: “Met zout gekruid”. Je woorden zijn dus met zout toebereid. Als je niet kunt koelen gebruik je zout om bederf tegen te gaan. Het is genade die jouw bederf weert. De strijd om bederf te weren door eigen inspanningen tekent Paulus echter in Romeinen 7. Dat is tot mislukken gedoemd. Het is de genade, die het bederf weert.

Je ziet in de maatschappij, en momenteel zelfs vanuit het kabinet, dat men de mens probeert op te voeden door middel van regeltjes. Maar wat leert de Schrift. Die zegt dat genade ons opvoedt.

Titus 2: 11 & 12 Want de genade van God is verschenen, reddend alle mensen, om ons op te voeden, zodat wij, de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven,

De redding is door Christus. Als geredden zijn we in de genade geplaatst. Die genade werkt door in onze onderlinge relaties, het weert het kwaad en heeft zijn uitwerking op ons spreken. In alle facetten van ons leven voedt het ons op. Wat houdt dat nou in?

We kennen het dat iemand ons opvoedt. Onze ouders doen dat, de overheid doet het ook. We krijgen regels voorgelegd. Houden we ons eraan, dan worden we beloond. Houden we ons er niet aan, dan worden we bestraft. Nu we een nieuwe schepping zijn is er iets anders dat ons opvoedt. Dat is genade. Genade betekent nog altijd: Niets verdiend, toch gekregen. Het is dus volslagen het tegenovergestelde van wat we maatschappelijk kennen dat ons nu opvoedt. Ga je eraan staan om er zelf aan te werken, dan tikt de genade je zachtjes op de vingers: ‘Nee, nee, het is geen eigen verdienste, het is genade!’ Hoe meer we ons zo laten opvoeden, hoe meer zicht we krijgen op die ‘rijksdommen van genade’ waar Paulus het over had.

Genade komt van één kant: van God. Het is daarom nog niet iets passiefs. Die genade wil God in en door jou werken. Laat je het toe? Kan de genade jou opvoeden?

2. Genade of schuld?

Romeinen 4: 4 – 5 Nu wordt hem die werkt, het loon niet toegerekend uit genade, maar krachtens verplichting. Hem echter, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid,

Wow! Niet zelf meer werken. God rechtvaardigt de goddeloze! Dat is toch heerlijk om daar je vertrouwen op te stellen? Dat is genade!

Je kan natuurlijk als goddeloze er toch heel vroom en godsdienstig tegenaan gaan. Zou dat je dan ook nog eens werkelijk lukken dan is er een verplichting, een soort schuld bij God, die Hij naar jou toe moet inlossen. Gek eigenlijk dat dit het merendeel van de mensheid wel aanspreekt. We willen het verdienen. Dan hebben we een schuld te vereffenen met God.

Uit de hele brief aan de Romeinen blijkt dat het kruis van Christus geen vergissing of ongelukje van God was. Het was ook niet iets wat achteraf, toen het helemaal misliep met de mens, bij God in de gedachte opkwam. Het plan van genade van God was er één met voorbedachten rade. Niet zelf werken. Niet je inspannen. Geen Tjakka heroïsme. Nee, relax! Vertrouw maar op een God die goddelozen rechtvaardigt.

2 Timotheus 1: 9 die ons behouden heeft en geroepen met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en de genade, die ons in Christus Jezus gegeven is voor de tijden van de eonen,

Het is alles in overeenstemming met Gods eigen plan. Het is alles in overeenstemming met Zijn genade. Dat was ons al geschonken in Christus Jezus voordat God aan Zijn tijdperken begon. Wij leven binnen die begrenzing van de tijd, maar voordat er sprake was van tijd had God ons al de redding in Christus Jezus geschonken. Dat heeft nou ook helemaal niets, maar dan ook niets, met onze krachtsinspanning te maken. Vandaar dat Paulus ook nadrukkelijk zegt dat het niet in overeenstemming met onze werken is. Dat is genade!

Alles is op basis van het werk van Christus op het kruis. Het hele Oude Testament liet dat al doorschemeren in zijn diverse plaatjes. Nu mogen we de werkelijkheid kennen in Christus zelf. God redt op grond van genade en genade alleen. De plaatjes in het Oude Testament versterken nogmaals de zekerheid dat dit al vaststond in Gods plan van eonen.

Stel dat het inderdaad mogelijk zou zijn hier zelf nog iets aan toe te voegen. Dan kom je inderdaad op het punt waar Paulus in Romeinen 4 over schrijft. Dan heeft God een verplichting naar ons toe. God staat dan bij ons in het krijt. Dan kunnen we ons, als goddelozen, op de borst timmeren en luidkeels verkondigen: *'Dat heb ik maar mooi even verdiend'*. Je hoort nogal eens de opmerking: *'als iemand het verdiend heeft, dan die en die wel'*.

Ik zat op TV naar het praatprogramma "Pauw" te kijken en daar hoorde ik Politica Lilian Ploumen haar geloof in een soort hiernamaals belijden met de gedachte dat er toch soms een heel stuk onrechtvaardigheid van de mens gewroken diende te worden, waar dan de hel een goede uitkomst voor zou zijn. Zo heeft Hitler in haar denken bijvoorbeeld toch zeker wel de hel verdiend. Tja, als het rechtvaardige verdienste betreft en er zou ook nog Bijbels gezien een hel bestaan, dan ben ik er wel haast zeker van dat we allemaal die vuuroven wel verdiend hebben. Echt niemand uitgezonderd!

God werkt nou juist helemaal niet via rechtvaardige verdienste. Gelukkig niet. En daarbij komt ook nog dat de Bijbel in de verste verte geen hel kent. Maar die hemel verdienen? Zal ik eens wat gek vertellen. Die hele voorstelling komt in de Schrift zelfs helemaal niet naar voren.

Romeinen 4: 4 – 5 Nu wordt hem die werkt, het loon niet toegerekend uit genade, maar krachtens verplichting. Hem echter, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid,

Paulus bespreekt hier nou juist helemaal niet de vraag of goddelozen door zijn werken of juist zonder werken in de hemel komen. Dat is hier het onderwerp van Gods genade niet. Het gaat er hier om dat die goddeloze gerechtvaardigd wordt, ongeacht of hij/zij een hemelse of aardse toekomst te wachten staat.

Hoe staat het dan met die rechtvaardiging? Niemand heeft dat verdiend. God staat niet bij ons in de schuld, die Hij dan bij ons nog in te lossen zou hebben. Het is alles volgens plan genade en genade alleen.

Vandaar:

Efeze 2: 8 - 9 Want door genade zijn jullie gered, door het geloof, en dat niet uit jezelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand gaat roemen.

3. Genade van onze Heer Jezus Christus

Gods genade vervult mij telkens opnieuw met verbazing. Genade wordt terecht weergegeven met 'onverdiende gunst'. Hoe meer ik me er echter mee bezig houd, hoe meer ik tot de slotsom kom dat het niet alleen een gunst is die ik niet verdien. Het is veel meer, het is volslagen het tegenovergestelde van wat ik verdien. Wat ik met al mijn inspanningen verdien is de absolute dood. Wat ik dankzij genade bezit is het echte leven in Christus. Wat ik verdien is niets anders dan straf alleen. Wat ik dankzij genade bezit zijn alle geestelijke zegeningen in de hemelse. Mijn grootste prestatie zit vol met zonde, maar de genade verandert mij naar het beeld van Christus.

Hier komt zo'n pracht vers over die genade van onze Heer Jezus Christus.

2 Corinthe 8: 9 Jij kent immers de genade van onze Heer Jezus Christus, dat Hij dwars door jou arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat jij door zijn armoede rijk zou worden.

God wil telkens meer van Zijn genade aan ons openbaren. Het is goed om ook steeds meer en meer hierover te leren, zodat we leren die genade steeds meer in ons leven te laten werken.

"O, dus we kunnen er wel zelf iets aan meewerken?" Herken je het? Ik heb het al zo vaak meegemaakt dat men bij mijn uitleg heel gefixeerd elk woord van mijn uitleg zat te volgen om er toch maar uit op te pikken wat men dus wel zelf kon doen om toch maar die genade te laten werken. Zo'n slotsom van mij, dat we leren die genade steeds meer in ons te laten werken, wordt dan uit het betoog gelicht als een handeling van onszelf om nou eens eindelijk die genade praktisch te krijgen. Tja, terwijl die genade zonder onze eigen inzet allang praktisch is. Gods overvloeiende genade is nou eenmaal het leven van Christus dat allang ons leven is. Dus, verder niks meer aan doen!

In mijn eerste overdenking in deze serie gaf ik al aan hoe ik telkens opnieuw nadat ik God overvloeiende rijkdommen van genade had leren kennen toch zelf weer aan de slag ging. Ik eindigde dan ook meerdere keren in mijn leven in een complete geloofscrisis. Jazeker! Gelukkig wel! Dat leven van Christus kunnen we nou eenmaal nooit zelf verwerklijken en dat hoeft ook niet want het is alles genade!

Ook in diverse kerken en kringen ben ik op diezelfde hardnekkige eigen werklust, om maar die genade zelfs een klein beetje te kunnen benaderen in eigen kracht, gestuit. Een groep waar Machtelt en ik ons enorm thuis voelden was nog maar net uit de ijzeren greep van een wettische leraar bevrijd en we hielden elke zondagavond nadat ik in de dienst over genade gesproken had nog een hele nabespreking over genade en genade alleen. Het leek wel feest zoals het telkens ontvangen werd.

Een jaar later kwam toch dat zoeken, dat ik hierboven al beschreef, dat men wilde weten hoe men het dan eigenlijk moest aanpakken om die genade ook praktisch te laten werken. Men organiseerde zich tot een kerk met een vastomlijnde leer en plotseling kreeg ik te horen dat die boodschap van genade daar niet meer in paste.

Is Gods genade daar nou tot stoppen gebracht? O nee, natuurlijk gaat God door. Het is nou eenmaal genade. Dat is het heerlijke van Gods boodschap. Al vind ik of een ander genade nou nog zo onpraktisch, God zal Zijn genade laten zegevieren. Soms betekent het dat zo'n kerk vastloopt. Meestal betekent het dat God de individuele gelovige in al zijn eigen ijverzucht laat vastlopen. Prijst God! Wat er overblijft is genade en genade alleen!

2 Corinthe 8: 9 Jij kent immers de genade van onze Heer Jezus Christus, dat Hij dwars door jou arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat jij door zijn armoede rijk zou worden.

Zonder enige inspanning onzerzijds voorziet Gods genade in alles wat we werkelijk in dit leven nodig hebben. God tekent een wandel van de gelovige die, als we eerlijk zijn, wij nooit en te nimmer kunnen neerzetten hier op aarde. Genade voorziet daarin. God ziet een volmaakt leven in Christus die wij nooit zouden kunnen produceren op deze aardbol. Genade bewerkt dat leven. Genade is de drijvende kracht die elk mens zo verschrikkelijk hard nodig heeft en waar God zonder enige tegenprestatie van ons in voorziet.

2 Petrus 1: 3 Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd door de kennis van Hem, die ons geroepen heeft door Zijn heerlijkheid en macht;

Die onverdiende genade komt tot ons in maar één Persoon, de Heer Jezus Christus. Het is de 'genade van onze Heer Jezus Christus'. Hij is een relatie met jou en mij aangegaan. Hij zal die relatie ook uitwerken in je leven. Vandaar dat Paulus zelfs nog aan het eind van zijn leven ernaar hunkerde om Hem steeds meer te leren kennen.

Filippi 3: 8 Voorzeker, ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Heer, dat alles te boven gaat. Om Zijnentwil heb ik dit alles prijsgegeven en houd het voor vuilnis, opdat ik Christus moge winnen,

Deze hunkering van Paulus werkte niet iets uit waardoor hij zich op de borst kon slaan. In het volgende vers blijkt dat het resultaat is dat die genade zijn weerspiegeling vindt in zijn leven.

Filippi 3: 9 En in Hem mag blijken niet een eigen gerechtigheid, uit de wet, te bezitten, maar de gerechtigheid door het geloof van Christus, welke uit God is op de grond van het geloof.

De grondslag van Paulus gerechtigheid was niet een eigen inspanning, het was zelfs niet zijn eigen geloofsinspanning. Het was het geloof van Christus. Dat kwam ook niet voort vanuit Paulus. Het kwam voort vanuit God. Paulus hunkert ernaar dat die genade van Christus Jezus volkomen tot Zijn doel komt in zijn leven.

Zoals Paulus in het bovenstaande vers van 2 Corinthe schrijft komt de genade van God voor ons beschikbaar doordat Christus ons geestelijk bankroet op Zich heeft genomen om ons te doen delen in Zijn geestelijke rijkdommen. Daartoe heeft Christus vrijwillig de hemelse rijkdommen ('terwijl Hij rijk was') opgegeven.

Om die genade voor ons beschikbaar te maken is Christus vrijwillig arm geworden ('om onzentwil arm is geworden'). Hij vernederde Zichzelf door als een mens te leven te midden van een zondige mensheid. Hij die de grootste eer verdiende werd hier beneden veracht. Hij die deelde in de hemelse heerlijkheid was hier op aarde bekleed met menselijkheid. Hij die alle dingen geschapen had werd geslagen door het geschapene. De Levensvorst stierf op de bestemde tijd. De Reine en Heilige is voor ons tot zonde gemaakt.

2 Corinthe 5: 21 Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem.

Christus Jezus heeft dit werk van genade verricht waardoor wij in Hem rijk zijn geworden ('opdat jij door Zijn armoede rijk zou worden').

Jesaja 64: 6 Wij zijn allen geworden als een onreine, al onze gerechtigheden als een bezoedeld kleet;

Daar staan we met ons goede gedrag, onze waarden en normen. God kijkt er dwars doorheen en ziet een bezoedeld kleed. Toch zijn wij gerechtigheid van God geworden in Christus. Dat is genade. We zijn nu niet een beetje gezegend en moeten voor de rest nu ons best doen voor God. Nee! We hebben niet maar een paar geestelijke zegeningen ontvangen. Nee!

Efeze 1: 3 Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus.

De grondslag van die genade is uitsluitend het werk van Christus Jezus.

Romeinen 8: 3 God heeft, door zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees,

We mogen steeds beter onze Heer en Redder Christus Jezus leren kennen. De kennis van die verbazingwekkende genade van God zal dan steeds meer toenemen. Het resultaat zal zijn dat die genade steeds meer doorwerkt in ons praktische leven.

4. Rijkdommen van Zijn genade

2 Corinthe 8: 9 Jij kent immers de genade van onze Heer Jezus Christus, dat Hij om uwentwil arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat jij door zijn armoede rijk zou worden.

We hebben in ons vorig artikel in deze serie stilgestaan bij die genade van onze Heer Jezus Christus. Die genade heeft ons rijk gemaakt. In mijn contacten met gelovigen wordt ik er telkens opnieuw mee geconfronteerd dan velen ervan overtuigd zijn dat materiële welvaart een kenmerk is van het leven van een gelovige. Ze kijken dan even voorbij aan de gelovigen in de arme Afrikaanse landen en gelovigen die gevangen zitten en gemarteld worden om hun geloof in landen als China en Iran. Zijn deze mensen ook rijk geworden dankzij die genade?

Het onderwerp is de rijkdom van Zijn genade en ja, ook die materieel arme gelovigen hebben die rijkdom ontvangen. Daarom is het wel degelijk van belang om te onderzoeken wat die rijkdom van Gods genade Bijbels gezien feitelijk inhoudt. Hier volgen een aantal heldere Bijbelteksten.

Efeze 1: 7 En in Hem hebben wij de verlossing door Zijn bloed, de vergeving van de overtredingen, naar de rijkdommen van Zijn genade,

Efeze 2: 7 om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdommen van Zijn genade te tonen naar zijn goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

Efeze 3: 8 Mij, verreweg de geringste van alle heiligen, is deze genade te beurt gevallen, aan de heidenen de onnaspeurlijke rijkdommen van Christus te verkondigen,

Wat zijn de afmetingen van die genade van God? Hoe uitgestrekt zijn de voorraadschuren van Zijn genade? O mensen, wat onderschatten we vaak de afmetingen van Gods voorraad genade voor ons leven. We lijken vaak op dat visje dat denkt dat de oceaan wellicht niet groot genoeg voor hem zou zijn.

God is rijk aan genade. Toen Hij ons onze overtredingen vergaf, was dat in overeenstemming met de rijkdommen van Zijn genade. Kan jij je daar enigszins een voorstelling van maken. We tobben wat af over de fouten die we gemaakt hebben. De moorden die we gepleegd hebben blijven ons achtervolgen als spoken. 's Nachts houden de nachtmerries ons wakker en zelfs als we dan opstaan vinden we geen rust. De verkrachting van dertig jaar terug staat nog altijd op je netvlies gebrand. Je kan je werk er zelfs niet meer door doen.

Misschien vind jij dat je niet zulke ernstige misstappen hebt gedaan. Toch blijft schuldgevoel je leven achtervolgen. Het is misschien alleen maar omdat jij je stil hebt gehouden op het moment dat je had moeten spreken.

Al onze schuld en schande is allang ondergedompeld in die oceaan van Gods vergevende genade. God heeft rijkelijk Zijn genade en vergeving uitgestort waarmee je rein gewassen bent. Het is alles in overeenstemming met de rijkdommen van Zijn genade.

Paulus was een vervolger van de gemeente. Hij had niet één moord op zijn geweten, zelfs niet een paar moorden. Het waren er tallozen. Deze Paulus leerde Christus kennen en hij wist: *'alles is weggedaan'*. *Romeinen 5: 20 waar evenwel de zonde toenam, is de genade meer dan overvloedig geworden,* Ook in zijn leven was de zonde toegenomen, maar die rijkdommen van genade zijn meer dan overvloedig geworden. Ook in zijn leven.

Petrus beschrijft het resultaat van het kennen van die genade.

1 Petrus 1: 8 Hem heb jij lief, zonder Hem gezien te hebben; in Hem geloof jij, zonder Hem thans te zien, en jij verheugt je met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde, Wat hebben die overvloeierende rijkdommen van genade een heerlijk gevolg.

Met die redding vanuit Zijn genade heeft God de schatkamers van Zijn genade nog ten lange na niet uitgeput. Daarom noemt Paulus het in Efeze 2: 7 de overweldigende rijkdommen van Zijn genade. Met het wegdoen van onze zonde en schuld lijkt er nog nauwelijks iets aan die overweldigende rijkdommen afgenomen te zijn. Integendeel, de Heer blijft die rijkdommen van Zijn genade over ons uitstorten ook nog in de komende eeuwen, oftewel de aionen (tijdperken) die nog komen moeten. Zo uitpuilend vol zitten die opslagruimten van Zijn genade.

Gods genade werkt in en aan ons het hele leven lang en dan is er nog nauwelijks iets opgebruikt van die overweldigende rijkdom van Zijn genade. Het werkt door het hele tijdperk waarin wij ons bevinden en dan nog is het bij lange na niet opgebruikt. Ook in de komende tijdperken blijft die rijkdom ons leiden, vormen en vervullen. De afmetingen van Gods genade zijn voldoende om ons de voorwerpen van Zijn genade te doen zijn in alle komende tijdperken.

Gods genade is als een onbegrensde, uitgestrekte oceaan. Neem eens een moment de tijd om je de oceanen van deze wereld voor te stellen. Stuk voor stuk zijn het gigantisch uitgestrekte oppervlakten, die we zelfs niet zomaar kunnen overzien. Toch kunnen we elke oceaan op zich wel in kaart brengen. We kunnen haar inhoud stapje voor stapje volledig onderzoeken. We kunnen de bodem ervan pijnlen. Hoe uitgestrekt ze ook mogen zijn, ze zijn begrensd. Aan elke oceaan komt ergens weer een eind. Paulus spreekt echter van de overweldigende en onnaspeurlijke rijkdommen van Gods genade. Er is onnoemelijk meer genade te vinden in het hart van God dan dat er water is in al de oceanen van deze wereld bij elkaar.

Hoeveel genade we ook ontdekt mogen hebben in Christus, we staan toch alleen nog maar aan het begin van al die onbegrensde rijkdommen van Zijn genade. Denk je alles al te weten over de genade? Dan blijft toch nog altijd de oproep van kracht om erin te groeien.

2 Petrus 3: 18 maar wast op in de genade en in de kennis van onze Heer en Redder, Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als tot in de dag van de aioon.

Er valt altijd meer te ontdekken. Ik zou je dan als kleine vis in die onmetelijke oceaan willen aanraden om te zwemmen om nog altijd meer ervan te ontdekken en te ondergaan. We zijn uitgezet in de oceaan van de rijkdommen van Zijn genade.

We mogen altijd meer ontdekken en onder de indruk komen van de gigantische uitgestrektheid van Zijn genade. Laten we die genade nooit onderschatten. Ik wens je toe dat de ogen van je hart steeds meer onder de indruk mogen komen van de rijkdommen van Zijn genade. De onmetelijke oceaan van genade is onze dagelijkse voorziening ten leven in Christus Jezus.

5. Genade zonder enig tegenwicht

Genade is de gunst, die je niet hoeft te verdienen. Het heeft niets met presteren, niet met verdienen te maken. Het gaat daar helemaal bovenuit.

Die genade schenkt God elk mens. Die genade is onvoorwaardelijk en onbegrensd.

Die genade schenkt God voor de redding van de mens.

Die genade schenkt God voor de bevrijding van de mens.

Die genade schenkt God voor de capaciteiten van de mens.

Die genade schenkt God voor de werken van de mens.

We kunnen voor onze redding vertrouwen op eigen inspanning of op Gods genade.

We kunnen voor onze bevrijding vertrouwen op eigen inspanning of op Gods genade.

We kunnen voor onze capaciteiten vertrouwen op eigen inspanning of op Gods genade.

We kunnen voor onze werken vertrouwen op eigen inspanning of op Gods genade.

God volbrengt Zijn wil in jouw leven zonder enige voorwaarde. Dat is genade.

Tja, als ik nou stel dat genade het raamwerk is van waaruit ik elk Bijbelgedeelte interpreteert, is de haast vanzelfsprekende vraag: *'Is die nadruk op genade wel Bijbels? Moeten we niet wat evenwichtiger de Bijbel uitleggen?'*

Iedereen vindt genade een prachtig onderwerp. Op zich komt daar eigenlijk nooit kritiek op. Wat men echter graag ziet is dat de weegschaal in evenwicht hangt. Daarvoor moet je aan zo'n oude weegschaal denken met aan de ene kant het voorwerp dat gewogen moet worden en aan de andere kant gewichten, die de weegschaal in balans hangen.

In de christelijk wereld blijken er nogal wat tegenwichten in omloop te zijn die men aan de andere kant van de weegschaal plaatst om genade ermee in balans te brengen. Eén hele belangrijke is gehoorzaamheid. Is dit nou een concreet Bijbelse optie?

De Bijbel zegt dat de genade van God **VEEL MEER DAN DE OVERTREDINGEN VAN ALLE MENSEN** (Romeinen 5: 15) is.

Daarom spreekt Paulus in Romeinen 5: 17 over **DE OVERVLOED VAN GENADE**.

Ook stelt hij in Romeinen 5: 20 zelfs dat de genade van God **MEER DAN OVERVLOEDIG** is geworden.

In 2 Corinthe 9: 8 stelt Paulus dat God alle genade **OVERVLOEDIG** in ons schenkt.

Vandaar dat hij het in 2 Corinthe 9: 14 ook de **BUITENGEWONE** genade van God noemt.

In Efeze 1: 7 spreekt Paulus weer over **DE RIJKDOMMEN** van Zijn genade.

Hij doet er weer een tandje bij in Efeze 2: 7, waar hij spreekt over de **OVERWELDIGENDE RIJKDOMMEN** van Zijn genade.

In 1 Timotheus 1: 14 verklaart Paulus dan dat de genade van onze Heer **ZEER OVERVLOEDIG** is geweest.

We mogen dus met Paulus in 2 Corinthe 12: 9 zeggen dat Gods genade ons **GENOEG** is.

Hoe krijg je die weegschaal ooit in evenwicht als je er onze gehoorzaamheid als tegenwicht in de schaal wilt leggen? Ik wil gelijk helder en duidelijk verklaren dat er absoluut niets tegenover de genade van God in de weegschaal gelegd kan worden. Helemaal niets! Dus zeker niet onze gehoorzaamheid. In deze studiereeks mag je er dan ook zondermeer vanuit gaan dat wij echt helemaal niets tegenover die overvloeiende rijkdommen van Gods genade zullen plaatsen.

Nu zijn er gelovigen die bang zijn dat als je de genade zo benadrukt, je de zonde wel heel erg licht maakt. Eerlijk gezegd ben ik ervan overtuigd dat alleen als je de genade zo sterk benadrukt je een concreet antwoord op de zonde hebt. Zonde is verwoestend, het is ernstig en het dringt door tot in de diepste vezels van de mens. Dan ook nog eens nadruk leggen op die zonde werkt echt niet als een medicijn. Integendeel! De werkelijke remedie ertegen is een ongehinderd zicht op de genade van God.

'God vraagt toch gehoorzaamheid van ons?' Die oneliner hoor je als een telkens terugkerend refrein in de evangelische wereld. Genade is dan beperkt tot de evangelieverkondiging aan ongelovigen, maar zodra ze nieuwe christenen zijn geworden moeten ze onderwezen worden in gehoorzaamheid.

Geloofsgehoorzaamheid heeft inderdaad een belangrijke plek in de praktische wandel van een gelovige. Paulus begint en eindigt zijn brief aan de Romeinen hiermee. Daartussenin legt hij het goede nieuws van genade uit. Genade dat geloofsgehoorzaamheid uitwerkt is zo gek nog niet. Vandaar dat Paulus hiermee begint en eindigt in zijn brief aan Rome.

De vraag is echter niet of wel of niet gehoorzaamheid een plek heeft in de Bijbel en dus in het leven van een gelovige. De vraag is: *'hoe worden we het?'* Als we namelijk naar onszelf kijken worden we allemaal, stuk voor stuk, geconfronteerd met ons vlees. Echt, daar is geen enkele mogelijkheid om te gehoorzamen. We zijn nog net zo onbekwaam daartoe als voordat we tot geloof kwamen. Ons vlees is namelijk geen sikkepitje veranderd toen we gingen geloven. Paulus reikt ons dus geen handvaten aan waardoor wij leren hoe wij aan God gehoorzaam kunnen worden. Dan komen we midden in ons eigen vlees uit. Ik kan je verzekeren: Dat wordt ongehoorzaamheid en niet een klein beetje. Misschien we vroom en godsdienstig, maar wat heb je aan vrome en godsdienstige ongehoorzaamheid?

Laat ik maar direct helder en duidelijk stellen dat de enige weg om in die staat van gehoorzaamheid terecht te komen die onvoorstelbare rijkdom van Gods genade is. Ik weet, dit klinkt zo tegenstrijdig als maar kan, maar ik hoop toch zo dat je gaandeweg in deze studies over het begrip *'genade'* op veel schijnbare tegenstrijdigheden zult stuiten. Laat ik de allereerste schijnbare tegenstrijdigheid maar gelijk voor je neerleggen. Het is een fundamentele waarheid:

'De weg om bij gehoorzaamheid uit te komen is: "zelf helemaal niks doen", oftewel "Rusten in genade".

6. Genade In Het Nieuwe Testament

In de voorgaande studies ben ikzelf al behoorlijk veel aan het woord geweest. Laten we nu eens stevig in de Schrift zelf duiken. Genade krijgt de bijzondere nadruk in het Nieuwe Testament. Het woord 'genade' wordt daar 128 maal gebruikt. Daarmee is dit het meest benadrukte woord in het hele Nieuwe Testament.

Paulus gebruikt het woord 'genade' 94 keer in zijn brieven. Laten we eens kijken hoe hij zijn brieven begint.

Romeinen 1: 7 genade zij jullie en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus.

1 Corinthe 1: 3 genade zij jullie en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus.

2 Corinthe 1: 2 genade zij jullie en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus.

Galaten 1: 3 genade zij jullie en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus,

Efeze 1: 2 genade zij jullie en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus.

Filippi 1: 2 genade zij jullie en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus.

Colosse 1: 2 genade en vrede zij jullie van God, onze Vader.

1 Thessalonica 1: 1 genade zij jullie en vrede!

2 Thessalonica 1: 2 genade zij jullie en vrede van God, de Vader, en van de Heer Jezus Christus.

1 Timotheus 1: 2 genade, barmhartigheid en vrede zij jullie van God, de Vader, en van Christus Jezus, onze Heer.

2 Timotheus 1: 2 genade, barmhartigheid en vrede zij jullie van God, de Vader, en van Christus Jezus, onze Heer.

Titus 1: 4 genade zij jullie en vrede van God, de Vader, en van Christus Jezus, onze Redder.

Filemon 1: 3 genade zij jullie en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus.

De lijn die Paulus hier uitzet aan de start van zijn brieven is toch wel overduidelijk. De vraag of hij wellicht de nadruk wil leggen op de genade lijkt mij hier toch wel een beetje overbodig. Let nu eens op welke lijn Paulus trekt bij het afsluiten bij zijn brieven.

Romeinen 16: 24 De genade van onze Heer Jezus Christus zij met jullie allen. Amen.

1 Corinthe 16: 23 De genade van de Heer Jezus zij met jullie.

2 Corinthe 13: 14 De genade van de Heer Jezus Christus, en de liefde van God, en de gemeenschap van de Heiligen Geest zij met jullie allen.

Galaten 6: 18 De genade van onze Heer Jezus Christus zij met jullie geest, broeders! Amen.

Efeze 6: 24 De genade zij met allen, die onze Heer Jezus Christus onvergankelijk liefhebben.

Filippi 4: 23 De genade van de Heer Jezus Christus zij met jullie geest.

Colosse 4: 18 De genade zij met jullie.

1 Thessalonica 5: 28 De genade van onze Heer Jezus Christus zij met jullie.

2 Thessalonica 3: 18 De genade van onze Heer Jezus Christus zij met jullie allen.

1 Timotheus 6: 21 De genade zij met jullie.

2 Timotheus 4: 22 De genade zij met jullie.

Titus 3: 15 De genade zij met jullie allen.

Filemon 1: 25 De genade van de Heer Jezus Christus zij met jullie geest.

Is het nu nog een vraag waar Paulus in zijn brieven de nadruk op legt? In elke begroeting en in elke afsluiting van zijn brief ligt de nadruk op de genade van God. Misschien dat je tegenwerpt dat dit nu eenmaal bij Paulus zo over benadrukt werd. Je moet wel de hele Bijbel nemen.

Aan Petrus was niet de huishouding van het geheimenis toevertrouwd. Hij had een bijzondere dienst voor het volk Israël. Maar let nou op! Ook bij de verwelcoming in zijn brieven zien we weer hetzelfde patroon.

1 Petrus 1: 2 genade en vrede wordt jullie vermenigvuldigd.

2 Petrus 1: 2 genade en vrede wordt jullie vermenigvuldigd door de kennis van God en van Jezus onze Heer.

Ook bij zijn afscheid aan het eind van de brief draait hij er niet omheen.

1 Petrus 5: 12 dit is de ware genade van God; daarin staan jullie vast.

2 Petrus 3: 18 wast op in de genade en in de kennis van onze Heer en Redder, Jezus Christus.

Blijkbaar hebben Paulus en Petrus wel een verschillende dienst, maar de nadruk ligt bij beiden op de genade van God.

Het gebruik van het woord 'genade' in het Nieuwe Testament heeft nog een aantal zeer onthullende kenmerken. We ontdekken het patroon als we het aantal keren dat dit woord in de brieven van Paulus voorkomt berekenen.

Op de allereerste plaats staat de brief van Paulus aan de Romeinen. Die brief heeft de meeste aantal keren dat het woord 'genade' voorkomt. Je kan deze brief zonder meer de ultieme uitleg van het Evangelie noemen. Wil je de vaste leer van de Bijbel over Gods goede bericht te weten komen, dan moet je naar de Romeinenbrief. Een gezonde leer in overeenstemming met de Bijbel is dus doordrenkt van genade. Genade zou je dus de stevige theologie van Paulus kunnen noemen.

Op een gedeelte twee plaats komen dan de brieven van Paulus aan de Corinthiërs en de brief aan de Galaten. Laten we nou eens gewoon eerlijk zijn. Dat verwacht je toch in de verste verte niet.

In Corinthe kom je gelovigen tegen die een keurig net geloofsleven eenvoudigweg aan hun laars lappen. Die gemeenschap is vergeven van immoreel gedrag. Als keurige wettische mens zouden we gelijk weer het vingertje opheffen en deze gelovigen een grondige integratiecursus aanbieden van onze hoogstaande normen en waarden. Deze mensen misbruiken de genade. Wat is dan nog het antwoord daarop. Jazeker, Paulus weet wat het antwoord hierop is. Hij overlaadt hen met nog meer genade!

De Galaten wezen radicaal genade als de basis om uit te leven af. Zij keerden weer terug naar de regels en wetten van het Judaïsme. Dat deden ze niet alleen voor zichzelf, maar ze legden het de anderen ook op. Ze verlieten als het ware het nieuwe leven, dat ze in Christus ontvangen hadden en wendden zich weer geheel en al naar hun oude patroon van leven. Hier moest radicaal ingegrepen worden. Waarmee doet Paulus dat? Met Gods overvloedige rijkdommen van genade!

Wij zouden onder de huidige evangelische prediking deze twee gemeenschappen hard aanpakken door hen de regels die gelden nog eens grondig onder de neus te wrijven. Paulus benadrukt in deze brieven de rijkdommen van Gods genade. Daarmee staan deze brieven op een gedeelte tweede plaats, waar het 'genade' betreft.

Er is nog een heel ander opvallend patroon in de brieven van Paulus. Dat valt gelijk op als we even enkele teksten op een rijtje plaatsen:

1 Thessalonica 1: 2 - 3 Wij danken God altijd over jullie allen, als we aan jullie denken in onze gebeden; Zonder ophouden denken we dan aan het werk van jullie geloof, en de arbeid van de liefde, en de verdraagzaamheid van de hoop op onze Heer Jezus Christus, voor onze God en Vader;

2 Thessalonica 1: 3 Wij horen God altijd om jullie te danken, broeders, zoals gepast is, omdat jullie geloof zeer toeneemt en de liefde van jullie allemaal naar elkaar toe sterker wordt,

Colosse 1: 3 - 6 Wij danken God, de Vader van onze Heer Jezus Christus, altijd bij ons bidden voor jullie, omdat wij gehoord hebben van jullie geloof in Christus Jezus en van de liefde, die jullie al de heiligen toedragen, om de hoop, die voor jullie is weggelegd in de hemelen. Daarvan hebben jullie tevoren gehoord in de prediking van de waarheid, het evangelie, dat naar jullie is toegekomen. Immers, in de hele wereld draagt het vrucht en groeit het op, zoals ook bij jullie, vanaf de dag, dat jullie het gehoord hebben en de genade van God in waarheid hebben leren kennen;

Paulus is zo razend enthousiast over de gehoorzaamheid en alle activiteit, die hij bij de gelovigen ziet, dat hij de genade van God daarvoor de eer brengt. Mensen! Hij geeft de genade van God daarvoor de eer!!!!!! Dat is toch zeker verkeerd geadresseerd?!!!! Nee, niet als we zien wat genade uitwerkt in het leven van mensen!

In de brieven waar Paulus de uitwerking van genade in hun levens opmerkt, kom je trouwens het wijzen op de genade het minst tegen. Daar waar die uitwerking niet opgemerkt kan worden geeft Paulus de genade de meeste nadruk. Daar waar ongehoorzaamheid, het vlees en een wettisch leven gesignaleerd wordt heeft de genade in de verkondiging de volle nadruk.

Laten we eerlijk zijn. Wij zijn dat niet gewend. Waar ongehoorzaamheid de regel is leggen wij de nadruk in het onderwijs op gehoorzaamheid. Waar het vlees nog werkzaam is wijzen we de noodzaak de werkingen van het vlees te bestrijden. Zo jagen we mensen steeds verder weg bij de enige bron van leven: de genade. Paulus benadrukt de genade en genade alleen. Wij hebben dus beslist meer inzicht nodig in deze bron, de genade. Snap je nou een beetje mijn hele drive voor dat telkens maar weer benadrukken van Gods overvloedige rijkdommen van genade?

7. Genade en zonde

Genade betekent dat we nooit en te nimmer meer gestraft worden voor onze zonden. Helaas vinden veel gelovigen dat dit niet zo sterk benadrukt moet worden. Het is echter de volle, Bijbelse waarheid: Wij zijn 100 % vrij!

Dit wordt maar zelden onderwezen. We zijn echter vrij, of we zijn het niet!

Laat ik de knuppel maar gelijk eens in het hoenderhok gooien. We zijn zelfs vrij om ongehoorzaam te zijn. Natuurlijk heeft die ongehoorzaamheid gevolgen, maar ook dan moeten we ons heel goed bewust zijn dat die gevolgen niet *'de straf van God'* is.

Als jij of ik bij het onderwerp *'gehoorzaamheid'* plotseling grenzen aan de genade stelt, dan kan je natuurlijk altijd nog een mooi betoog over genade houden, maar dan spreek je niet meer over de Bijbelse genade van God naar ons toe. Je hebt het dan vervangen met je eigen idee over genade. Genade is vergeving en het is volkomen oftewel compleet.

Als iemand zegt: *'als ik zondig, zal God me zeker straffen'*, dan begrijpt die persoon niets van Gods rijke genade. Hij rust dan niet in de genade van God. Als iemand anders echter zegt *'omdat alles toch al vergeven is, kan ik raak zondigen zoveel als ik wil zonder enige gevolgen'*, dan heeft die persoon ook niets van de genade begrepen.

Eigenlijk draait dit alles in de Bijbel om het ene woordje *'vleselijk'*. Je bent vleselijk als je het nog van je eigen inspanning verwacht, als jij je eigen waarden en normen stelt. Die waarden en normen kan je natuurlijk best heel vroom uit je Bijbel hebben gehaald, daar gaat het niet om. Je hebt het jezelf opgelegd als de regel waar jij aan moet voldoen. Als zodanig kan je *'christen'* heten en handelen naar de voorschriften van de Bijbel. De ironie van God is dat Hij het als vleselijk beoordeeld en het als ongehoorzaamheid herkent. Je rust namelijk niet in de genade, die Hij bewerkt heeft. Is dat nou niet, voor ons menselijk gevoel, gigantisch tegenstrijdig? Bestraft God dat handelen van jou? Nee! Dat is genade. Heeft het gevolgen in je leven? Ja! Maar dat is geen straf van God.

We weten inmiddels dat genade de betekenis heeft van een gunst, die niet te verdienen valt. We denken daarbij dan direct aan de vergeving van zonden. Gaan we echter dieper in op het gebruik van het woord *'genade'* in de Bijbel dan komen we onherroepelijk tot de conclusie dat er veel meer over genade te zeggen valt. Daarvoor gaan we nu naar een heel opmerkelijk gebruik van het woord *'genade'* in een bijzondere geschiedenis.

Lukas 2: 40 Het kind groeide op en werd krachtig, en het werd vervuld met wijsheid, en de genade van God was op Hem.

Hier gaat het over de Messias zelf, Christus Jezus, de ware beelddrager van God. Daar staat zomaar over Hem: *"De genade van God was op Hem"*. Was hier de vergeving van zonden aan het werk over Hem? Absoluut niet! Hij had geen vergeving nodig omdat Hij de volkomen Zondeloze was.

Genade is veel meer dan slechts vergeving van zonden. Genade is Gods kracht aan het werk in het leven van een persoon. Hier was die Persoon Christus zelf. Hij was volkomen mens in zijn opgroeien als kind, maar met de genade van God rustend in Hem.

In veel studies, die je ook heel makkelijk op het internet terug kan vinden, doen mensen hun uiterste best om de genade van God in allerlei categorieën op te delen. De ene genade zou dan voor Christus zijn, de

andere genade zou het universele aanbod van genade aan de wereld zijn, de andere genade zou de reddende genade voor de gelovigen zijn en weer een andere genade zou de werkende genade in de gelovige zijn. Leuke menselijke bouwsels, die als je de Bijbel ernstig neemt zo doorgeprikt worden en als een kaartenhuis in elkaar vallen. De Bijbel spreekt gewoon heel simpel over de genade van God. Punt uit!

Hebben we een verkeerd idee van de reddende, vergevende genade, dan hebben we ook een verkeerd idee van de genade, die het leven van God in ons openbaart. Zo simpel is het. Makkelijker dan de Schrift zelf kan niemand het maken.

Wat is dan een verkeerd idee van vergevende genade? We meten het vaak af aan onze eigen aanpak van vergeven. In één van mijn banen als boekhouder had ik mijn werkgever in de loop van mijn werk voor 1.000 gulden bestolen. Toen ik na veel innerlijke strijd dit bij mijn werkgever bekend maakte en hem de schade vergoedde vergaf hij het mij en zei erbij dat hij ook niet zonder zonden was.

Zo zien we de vergevende genade van God ook vaak. De consequentie is dat er in ons denken dus ook zonden blijven die niet te vergeven zijn. Die overstijgen die grens, die wijzelf als norm genomen hebben. Feitelijk zeggen we bij zo'n vergeving: *'ach, die zonde is okay. Die valt te vergeven'*. Voor God is geen enkele zonde okay. Als jij in je eigen kracht een heel vroom, godsdienstig leven leidt komt dat voort uit je vlees en is dat Bijbels gezien zonde. Dat is niet okay!

Gods genade is 100 % vergeving! Dat betekent dat we 100 % vrij zijn. God zal daar nooit en te nimmer op terug komen. Genade vergeeft niet omdat God het door de vingers ziet. God zegt niet, zoals wij, *'ach, ik heb ook vuile handen'*. Voor God is elke zonde een gruwel, of het nu een moord is of een wekelijkse kerkdienst, als het uit het vlees voortkomt is het zonde. Genade is dat God afgerekend heeft met de zonde. Christus is voor ons tot zonde gemaakt. Daar op het kruis is afgerekend met het vlees, met jouw vlees en met mijn vlees.

Genade betekent dat er is afgerekend met jouw oude *'IK'*, het vlees. Er is een nieuw leven gekomen. Dat leven is Christus zelf (Galaten 2: 20). Nu heerst genade. Daarom kan je onmogelijk genade in diverse categorieën indelen. Het is de genade van God die vergeeft, die nu ook Gods leven in ons uitwerkt.

Als we nu gehoorzaamheid in de weegschaal leggen om het met de genade in evenwicht te brengen, juist dan maken we de zonde tot een licht onderwerp. Als we gehoorzaamheid prediken hebben we geen flauwe notie hoe dodelijk zonde wel is. De enige mogelijkheid om dit monster te bestrijden is de verkondiging van genade en genade alleen. Vandaar mijn gedrevenheid rondom deze boodschap.

Heel radicaal gesteld: Toen God ons redde, heeft Hij onze oude Ik omgebracht. Wat God nu ziet is een volmaakt mens in Christus. Dat is de reddende genade, maar gelijk ook de genade die nu in mij en jou werkt. Die genade mogen we in al zijn heerlijkheid verkondigen.

8. Teruggellende lijst: Gevolgen van genade nummer 10 t/m 8

Je kan de Bijbel doorspitten en telkens opnieuw stuiten op weer andere gevolgen van genade. Nou gaat de Bijbel voor het grootste deel over het verbondsvolk Israël, dat gekenmerkt wordt door het zeer aards en materieel optreden van God. De genade van God heeft daar dan ook met name aardse en materiële gevolgen. Ook de personen en volkeren die zich als proselieten of Jodengenoten aansluiten in dit verbond in het verleden, maar ook in de toekomst, zullen die aardse gevolgen van Gods genade ondervinden.

Wij zijn geen joden en ook geen Jodengenoten en delen dus ook niet in die aardse zegeningen van genade. Wij zijn in deze tijd onderdeel van de bedeling van de genade (Efeze 3: 2), die door Paulus zijn bediening van het geheimenis (Efeze 3: 9) wordt genoemd. Dat geheim was al die tijdperken (aionen), dat God in genade met Zijn aardse volk handelde en in de toekomst weer zal handelen, verborgen (Efeze 3: 9; Colosse 1: 26). De gevolgen die genade voor ons heeft zijn ook niet aards of materieel maar geestelijk in de hemelse (Efeze 1: 3).

Toch zullen we een gigantische rijkdom van zegen ontdekken als we in de Bijbel op zoektocht gaan naar de gevolgen van genade. Laten we ons laten verrassen door de geschenken van genade die we mogen uitpakken door tien gevolgen van genade op de rit te zetten. Deze keer doen we dan eens helemaal gek door niet bij één met tellen te beginnen, maar bij tien. Zo lopen we dan langzaam alle gevolgen van genade af totdat we bij nummer één uitkomen. De meest verbazingwekkende genade.

10/ Nummer 10: Genade geeft troost en hoop

Romeinen 5: 2 door wie [Jezus] wij ook de toegang hebben verkregen in het geloof tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid van God.

2 Thessalonica 2: 16 En onze Heer Jezus Christus Zelf, en onze God en Vader, Die ons heeft liefgehad, en gegeven heeft een vertroosting van de aion en goede hoop [Hoe of waar heeft Hij ons dat gegeven?] in genade,

Wij denken best nogal vaak dat we staan in deze beroerde wereld. Ik moet zeggen dat ik me nogal eens in de luren laat leggen door die ellendige wereld. Maar wat zegt Paulus? We staan in de genade!

Als we in de wereld om ons heen kijken dan straalt er geen sprankje hoop aan de horizon.

Als we staan in de genade, bezitten we niet alleen hoop maar pochen we er ook in.

Staande in de genade is er uitzicht op de heerlijkheid van God. Wow!

Het kan nu naar de mens gesproken een beroerde toestand zijn, maar ons zicht is op de toekomst gericht.

Wij zien de heerlijkheid van God.

Wat bezitten we in de genade? Paulus zegt dat we een eeuwige vertroosting bezitten. Gelukkig betekent dat niet dat er altijd weer opnieuw tot in alle eeuwigheid troost nodig is. Zoveel ellende, dat blijft maar doorgaan. Nee! Het is de troost van de aion, de troost van dat toekomstige tijdperk. Dat geeft ons ook goede hoop.

Wat denk je dat die goede hoop wel zal zijn?

Zijn dat die dooddoeners als: 'Kop op man, morgen kijk je er weer heel anders tegenaan' of 'die ziekte van jou zal ook ooit wel eens een medicijn tegen komen' of 'ach, oorlogen zijn er nu eenmaal, maar er is ook soms vrede'?

Nee, die troost van de eeuw en die goede hoop zijn verankerd in de genade van God die zeker en vast tot Zijn doel zal komen. Eeuwige vertroosting (Jazeker, vertroosting van de aion) en goede hoop in genade.

9/ We gaan verder met nummer 9: Genade deelt bovennatuurlijke cadeautjes uit.

We zijn gered uit genade. We willen nogal eens een bovenmate nadruk leggen op het geloof. Inderdaad is de redding uitsluitend door geloof verkregen. Maar als we in dat geloven een uitermate geestelijke inspanning onzerzijds zien ontkennen we nou juist de genade. Ook wij weten toch zeker wel dat wij feitelijk God niet zochten, maar dat Hij ons heeft gezocht. Hij heeft alles gedaan, het is pure genade. Hij heeft daartoe wel het geloof als instrument gehanteerd.

Nu heeft God vanuit Zijn overvloeiende genade ons bijzondere cadeautjes geschonken.

Romeinen 12: 6 Wij hebben nu gaven, onderscheiden naar de genade, die ons gegeven is:

God heeft ons gered uit genade maar, zoals ik al vaker heb geschreven, daar heeft Hij het niet bij gelaten. Om te functioneren als gelovigen onderling en ook in de maatschappij heeft Hij ons niet verder aan onze eigen inspanningen en capaciteiten overgelaten. Hij heeft daartoe vanuit Zijn genade bovennatuurlijke cadeautjes uitgedeeld.

Ik schreef al dat er nogal eens verschillen kunnen optreden tussen Gods handelen met de gelovigen die leefden en zullen leven onder het Nieuwe Verbond, dat God primair met Zijn volk Israël sluit (Jeremia 31: 31) en de gelovigen die nu leven in de huishouding van het Geheimenis (Efeze 3: 2 & 9). Paulus geeft in Romeinen 12: 6 een algemeen principe aan ons door. Hij verklaart daar dat die bovennatuurlijke cadeautjes onderling verschillen. Dat onderscheid is in overeenstemming met de genade die ons geschonken is. De één heeft genade in die richting gekregen, de ander heeft genade ontvangen een hele andere richting op.

Het verschil tussen het Nieuwe Verbond en het Geheimenis is bij de gaven die naar genade worden uitgedeeld duidelijk opvallend.

De gaven onder het Nieuwe Verbond worden geschonken aan de personen individueel die functioneren in de plaatselijke Gemeente. Dit komt in het vervolg van Romeinen 12, maar met name in 1 Corinthe 12 t/m 14 duidelijk naar voren.

De gaven die tegenwoordig onder de huishouding van het Geheimenis uitgedeeld worden zijn de personen zelf die aan de collectieve Gemeente geschonken worden.

Efeze 4: 11 En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars,

In de huidige tijd zijn jij en ik de bovennatuurlijke cadeautjes die genade aan de Gemeente schenkt. Met de Gemeente wordt dan natuurlijk niet uitsluitend je eigen besloten groepje bedoeld maar alle gelovigen, ongeacht kerkmuurtjes of landsgrenzen. Moeten wij ons nu uit de naad werken in eigen kracht? Nee, als genade jou schenkt, dan is het ook beslist genade en genade alleen die dit werkt.

Onze redding is uit genade alleen. In die reddende genade zit het totaalpakket van werkende genade in en door jou heen ook direct ingesloten. De cadeautjes mogen uitgepakt worden. Daar heb je een evangelist. Daar heb je een herder. Daar heb je een leraar. In alles werkt de genade toe naar de opbouw van het Lichaam van Christus (Efeze 4: 12). Het is de genade van God die ons zo opbouwt tot de volle groei van de volheid van Christus (Efeze 4: 13). Daartoe deelt genade deze bovennatuurlijke cadeautjes uit.

We zijn inmiddels aanbeland bij de nummer acht van alle gevolgen van Gods rijke genade.

8/ Nummer 8: Genade produceert vrucht in ons leven.

Colosse 1: 6 in de hele wereld draagt het vrucht en groeit het op, zoals ook bij jullie, [waar kwam dit vrucht dragen en het opgroeien van die vrucht vandaan?] vanaf de dag, dat jullie het gehoord hebben en de genade van God in waarheid hebben leren kennen;

Paulus zat in de gevangenis en hoorde daar hoe deze mensen in Colosse het blijde nieuws gehoord hadden en ook wat dit in hun leven heeft uitgewerkt. Hij hoorde over hun liefde (Colosse 1: 8) en hoe ze de Heer waardig wandelden (Colosse 1: 10). Dat is nogal een stevige uitdrukking. Die wandel is de Heer waardig, oftewel het is een wandel zoals de Heer zelf hier op aarde gewandeld zou hebben. Elk goed werk, wat je ook maar kan bedenken, kwam bij hen tot volle bloei (Colosse 1: 10). Ze toonden volharding en geduld (Colosse 1: 11) en ze danken met blijdschap God, de Vader. Wow! Wat een voorbeeldige mensen!

In Colosse 1: 6 brengt Paulus dit totaalpakket van perfect gedrag onder de noemer van vrucht dragen, wat helemaal uitgroeit. Het draagt vrucht en dat groeit verder op. Wanneer begon dat vrucht dragen? Dat begon direct vanaf het moment dat ze de genade van God in waarheid hebben leren kennen. Dat was dus het moment dat bij hen het kwartje gevallen was en ze begrepen: *'hé, dit is nou echt de genade van God'*.

Het is de genade van God die de vrucht van de Geest tot zijn volle bloei doet komen in ons leven. Om even een blik te werpen op die ene vrucht gaan we buurten in de brief aan de Galaten.

Galaten 5: 22 de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

Er wordt veelvuldig in allerlei bijeenkomsten opgeroepen tot meer onderlinge liefde en ook liefde naar buiten toe. Met een gigantische peptalk worden we regelmatig weer de boze buitenwereld ingestuurd. Misschien hou je het een tijdlang vol, misschien ook niet, maar de motivatie is er voluit. Je spant je in tot het uiterste om zelfs die brutale hangjongeren of die nare buurvrouw of dat vreemde gezin in de straat lief te hebben. Je denkt het er aardig vanaf gebracht te hebben, dat je zelfs hen lief benaderd hebt, en dan lees je die Bijbelteksten die spreken over het ongeveinsde karakter van de liefde. Dat is een deuk in je trots.

Nee, liefde is een onderdeel van die vrucht, die de genade van God zelf bewerkt.

Blijdschap is ook zo'n hot item. Christelijke samenkomsten zijn vrijwel altijd blijde gebeurtenissen. Alleen, jij zit met je verdriet midden tussen dat blijde gebeuren. Sommige beroepen hebben ook welhaast de code van altijd blij overkomen. Wat we dus doen is het gezicht in een blijde plooi zetten. Neurologen hebben al aangegeven dat dit vaak een oorzaak is van verkramping van spieren en zelfs depressie.

Nee, blijdschap is een onderdeel van die vrucht, die de genade van God zelf bewerkt.

Wil je vrucht in je leven? Natuurlijk! Maar als je een appelboomgaard bezit ga je toch echt niet als de tijd van de vruchten aanbreekt allemaal appeltjes aan de bomen hangen. Ik zie me al bezig met een rol plakband in de ene en een emmer appeltjes in de andere hand van de één naar de andere boom lopen en ze volhangen. Nee, we wachten gewoon relaxt totdat de vrucht verschijnt en het helemaal tot zijn volle rijpheid groeit. Dan nemen we die appel en genieten ervan.

Paulus verklaart hier in Colosse dat de geestelijke vrucht voortkomt uit het rusten in Gods genade. Wij mogen relaxen terwijl de genade werkt. Overal draagt het dan vrucht en groeit het op.

9. Voortzetting terugtellende lijst: Gevolgen van genade nummer 7 t/m 5

7/ Nummer 7: Genade brengt goede werken voort

In onze voorgaande studies in deze serie hebben we over gehoorzaamheid nagedacht. Velen willen genade in een soort weegschaal leggen. Je kent die oude weegschalen wel met aan weerskanten een schaal, waarbij je om het product in de ene schaal heel zuiver af te wegen gewichten in de andere schaal moet plaatsen. Zo wil men heel vaak genade in de ene schaal plaatsen met gehoorzaamheid van onze kant in de andere schaal, zodat de verkondiging in evenwicht zou zijn.

We hebben inmiddels al ruimschoots geconstateerd dat tegenover de overvloedige rijkdommen van Gods genade helemaal niets in de weegschaal gelegd kan worden. Let nu op! Hier komt nu die gehoorzaamheid om de hoek kijken.

Efeze 2: 8 – 10 Want uit genade ben jij gered, dwars door het geloof, en dat is niet uit jezelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zal roemen. Want Zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus tot in goede werken geschapen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Ik zal beginnen met de eerste conclusie die ik als nieuwe gelovige jarenlang getrokken heb. *“We zijn gered, dus nu richten we ons helemaal op die goede werken. Onze redding heeft dit belangrijke doel, namelijk om goede werken te doen. De redding is dan wel uit genade, maar nu we gered zijn komt het erop aan. Nu moeten wij toch maar goede werken verrichten.”*

Wie het gewoon letterlijk leest zoals Paulus het hier heeft opgeschreven ontdekt al gelijk dat het hier in deze tekst Gods werk is, waardoor wij in Christus Jezus als Gods maaksel tot in goede werken geschapen zijn. Die goede werken zitten dus blijkbaar al als product van het werk van God in Zijn maaksel. Maar ik heb echt tientallen jaren aangemodderd met hier een aanmoediging tot eigen werk in te lezen. Vanaf de kansel werd dat vuurtje ook nog eens opgestookt. We mogen hier in deze tekst gewoon de bron ontdekken, waar die goede werken uit voortkomen. Prachtig toch?

Het draait er allemaal om of we de bron ontdekt hebben of niet. Even tussendoor een voorbeeldje uit onze praktijk:

Machtelt en ik maken nogal eens fietstochten. Willen we iets ontdekken over al dat water van de rivier de Maas, dan stappen we gewoon op de fiets en rijden naar Rotterdam. We hebben de bedrijvigheid op de Maas al eens vanaf grote hoogte op de Euromast bekeken. Wat een drukte, wat een werken! Weten we nu alles over die grote watermassa's van de Maas? Eigenlijk niet.

We kunnen er natuurlijk een hele lange fietsdag langs de Maas van maken. We vertrekken van de Maasboulevard in Rotterdam naar Krimpen aan de IJssel. We gaan door naar Krimpen aan de Lek, waar we oversteken naar Kinderdijk. Als we dan eindelijk in Papendrecht aankomen vind ik het welletjes met alle zadelpijn die het heeft opgeleverd. Maar we hebben nog steeds niet ontdekt wat de bron van de Maas is.

Heel ver weg, ver buiten Nederland, staat een groot standbeeld langs een Polderweg vlak bij het plaatsje Pouilly en Bassigny. Daar vind je een bord waar de hele weg die de Maas aflegt naar zee in staat gegraveerd. Dat is de enige echte bron van de Maas. Zie je daar een hevig kolkende watermassa? Nee. Je ziet een nietig, klein stroompje. Onvoorstelbaar dat zo'n nietig stroompje het beeld van Nederland zo bepaalt.

Laten we nou ook zo eens teruggaan naar de bron van die goede werken in deze tekst in Efeze. We beginnen onze zoektocht bij die goede werken. We zijn in Christus Jezus tot in goede werken geschapen. Is de bron van die goede werken nou onze eigen inspanning? Nee, dat zegt Paulus vlak daarvoor toch wel overduidelijk: *'niet uit werken, opdat niemand zal gaan pochen'*. Hoe kan dit nou? We zijn geschapen tot in goede werken en dan zou dat niet uit werken zijn? Weer zo'n tegenstrijdigheid van genade, waar we al vaker op gestuit zijn. We moeten dus verder terug stroomopwaarts.

Geschapen tot in goede werken. Het is dus niet eigen werk, maar toch is het iets wat wel van ons verwacht wordt? Nee, er staat heel helder in onze tekst: *'en dat niet jezelf'*. Dus gaan we nog verder terug om de bron van die goede werken te vinden. Dan moet ons geloof wel de bron zijn. Nee, ook dat niet. Er staat glashelder in onze tekst *'dwars door het geloof'*. Nou, we hebben op onze fietstocht de Maas al dwars door heel veel plaatsen zien stromen, maar daarmee hebben we die bron nog niet gevonden. Het geloof is slechts het instrument waar het doorheen stroomt.

Deze uitdrukking *"dwars door het geloof"* is best een dingetje geworden in de evangelische wereld. Velen zien in deze uitdrukking de oorsprong van onze redding en daarmee ook van ons praktisch leven. *"Dwars door het geloof"* wordt leerstelling veelal als het uitgangspunt van ons geloofsleven getekend. Het gaat er echter doorheen, maar is daarmee nog niet de bron waar het alles uit voortkomt. Daarvoor moeten we bij de start zijn. Nee, we hadden op al die plekken waar de Maas door ging nog niet de bron te pakken.

We blijven teruggaan en teruggaan totdat we aankomen bij de start, waar staat: *'Want uit genade'*. We zien het kleine straaltje stromen, waar al die geweldige werken uit voortkomen. De bron van echte goede werken is genade. Onverdiende gunst, onvoorwaardelijke uitwerking van al Gods bronnen van liefde.

6/ Nummer 6: Genade is kracht voor de geestelijke dienst

Nu begeef ik me echt op glad ijs. Niet omdat de uitspraak in Handelingen niet waar zou zijn, maar omdat het voor 100 % waar is in een andere huishouding van God.

Handelingen 6: 8 En Stefanus, vol van genade en kracht, deed wonderen en grote tekenen onder het volk.

De reden waarom ik deze tekst als uitgangspunt neem is de prachtige stijlfiguur, waar het mee begint, en omdat het aantoont dat genade alleen een krachtige bron voor de geestelijke dienst aan God is.

De stijlfiguur waar de tekst mee begint heet een Hendiadis. Dat betekent dat er twee woorden achter elkaar gezet worden die beiden vrijwel dezelfde betekenis hebben: *'genade en kracht'*. Als deze stijlfiguur gebruikt wordt is er geen sprake van een opsomming van verschillende zaken, maar dan is het tweede woord een nadere verklaring van het eerste woord. Je kan deze tekst dus zo lezen: *'Stefanus, vol van genade, dat is kracht'*. Direct daarachter aan kan je dan lezen hoe die krachtige genade zich manifesteert door wonderen en grote tekenen.

Ik gaf al enigszins aan dat dit de kenmerkende geestelijke dienst is onder het Nieuwe Verbond. Dat verbond wordt gesloten met het volk Israël. Vandaar ook dat we het einde van de tekst ook letterlijk zo moeten nemen als dat het er staat: *'onder het volk'*.

Bij het aanbieden van het koninkrijk Gods aan het volk Israël hoorden deze tekenen van het Koninkrijk. Een koninkrijk wordt ook aangeboden aan een volk, niet aan een lichaam. Wij vormen in deze tijd het Lichaam van Christus. Daar is geen dienst met uiterlijke tekenen en wonderen aan verbonden. Voor onze geestelijke dienst geldt echter nog wel altijd: Genade is kracht voor de geestelijke dienst.

De dienst die direct verbonden wordt met het Geheimenis zien we prachtig getekend in de volgende verzen van Paulus brief aan Efeze.

Efeze 3: 2 - 8 Jullie hebben immers gehoord van de bediening door Gods genade mij met het oog op jullie gegeven:..... waarvan ik een dienaar geworden ben naar de genadegave Gods, die mij geschonken is naar de werking van Zijn kracht. Mij, verreweg de geringste van alle heiligen, is deze genade te beurt gevallen, aan de heidenen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen,

Het is alleen Gods genade die de kracht is, ook in de geestelijke dienst in ons tijdperk van het Geheimenis. Paulus wijst erop dat die genade van God tot deze dienst hem geschonken is naar de werking van Zijn kracht. Het is Gods kracht die werkt in die genade.

Is dit nu een aparte genade? Zo stellen velen het wel voor. In de Bijbel kom je dat soort onderscheiden niet tegen. Het was de reddende genade die de kracht is tot deze huidige dienst. Het is de genade die vrucht bewerkt die de kracht Gods is voor de huidige dienst. Het is de genade waardoor we goede werken zullen doen die Gods kracht is voor de huidige dienst.

Alles is genade! Vandaar dat Paulus ook meer gewerkt heeft in zijn dienst dan enig ander. Toch heeft hij niet gewerkt. Daar heb je weer zo'n tegenstrijdigheid die we voortdurend tegenkomen als we over genade nadenken. Het was Paulus ook niet die deze dienst bewerkte. Het was de genade van God.

1 Corinthe 15: 10 Maar door de genade van God ben ik, wat ik ben, en Zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest, want ik heb meer gearbeid dan zij allen, doch niet ik, maar de genade van God, die met mij is.

Onze dienst voor de Heer is of een dienst van kracht omdat het een dienst van genade is, of het is een zelf inspannende dienst, die uitloopt op "Ik ellendig mens!"
Echte dienst is het werk van God zelf. Laat dat maar aan Hem over. Dan is het een dienst van kracht.

5/ Nummer 5: Dagelijkse heiligheid alleen uit genade

2 Corinthe 1: 12 Want dit is onze roem, het getuigenis van ons geweten, dat wij in heiligheid en reinheid van God, niet in vleeselijke wijsheid, maar in de genade van God, in de wereld verkeerd hebben, in het bijzonder ten opzichte van jullie.

O wat willen we graag heilig en rein voor God in deze wereld leven. Zo makkelijk vergeten we dat we ooit gered zijn uit genade. We kunnen ons dan misschien nog enigszins voorstellen dat goede werken en vrucht in ons leven afhangen van genade, maar heiligheid? Ja, zegt Paulus, onze mate van heilig verkeren in deze wereld hangt af van de genade van God. Onze eigen oplossing is nou precies wat Paulus hier afwijst als vleeselijke wijsheid.

Ik heb hier bovenaan maar gelijk het woordje 'dagelijks' toegevoegd aan de heiligheid omdat theologisch geschoolden heel graag een onderscheid maken tussen positionele heiligheid en de heiligheid in de praktijk van elke dag. Zo kunnen ze de heiligheid als positionele heiligheid wegzetten op een plek waar je praktisch gezien toch niets mee hoeft en kan. Dat erkent men dan graag als een werk van genade, maar voor onze eigen dagelijkse praktijk hangt het dan toch maar weer van ons af. Wat een verlakkerij!

De praktijk van elke dag tekent Paulus in bovenstaande tekst en wijst erop dat dit uitsluitend beoefend wordt in de genade van God. Een onderscheid tussen positie en praktijk is iets voor de theologen, maar Paulus kent het niet.

Apart zetten is de enig juiste en getrouwe weergave van het woord heiligheid. Er waren heilige tafels in de Tempel. Er waren heilige schalen in de Tempel. Ze waren apart gezet voor een bijzondere dienst van God. Er werden zelfs volkeren geheiligd in het Oude Testament om de toorn van God te doen voelen over het volk Israël. Die volkeren waren geen lieverdjes. Het waren afgodendienaars toen ze geheiligd werden. Het

waren afgodendienaars toen ze hun geheiligde dienst volvoerden en na afloop waren het nog steeds afgodendienaars. Toch waren ze geheiligd tot een bepaalde taak. Ze waren daartoe apart gezet.

God heeft ons in Christus apart gezet. Hij heeft ons geheiligd. Dat is genade. Hij heeft ons apart gezet om vrucht te dragen. Dat is genade. Hij heeft ons apart gezet om goede werken te doen. Dat is genade. Hij heeft ons apart gezet voor de krachtige dienst van het Geheimenis. Dat is genade. Hier in onze bovenstaande tekst heeft God ons in Christus apart gezet om heilig en rein in deze wereld te verkeren. Ook dat is genade. We zijn eens voor altijd geheiligd.

1 Corinthe 1: 30 Maar uit Hem is het, dat jij in Christus Jezus bent, die ons van God is geworden: wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing,

Alles is uit God, ook dat jij in Christus bent. Die Christus is voor ons: Heiliging. Dat staat er. Dat is genade. Rusten in Christus is nu letterlijk rusten in genade alleen. Die genade bewerkt dat wij in heiligheid en reinheid in deze wereld verkeren.

10. Voortzetting terugtellende lijst: Gevolgen van genade nummer 4 t/m 3

4/ Nummer 4: Leven, dat echt vruchtbaar is voor de Heer, dat komt uitsluitend voort uit genade

Dit punt heeft heel veel raakvlakken met de dienst voor de Heer, die we al bekeken hebben. Het gaat nu echter niet uitsluitend meer om een openbare dienst als wel om feitelijk alles wat we doen. Het kan voor en uit onszelf zijn, maar dat is geen vruchtbare bron, die iets uitwerkt voor de Heer. Leven, dat echt vruchtbaar is voor de Heer, dat komt uitsluitend voort uit genade.

1 Corinthe 15: 10 Maar door de genade Gods ben ik, wat ik ben, en zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest, want ik heb meer gearbeid dan zij allen, doch niet ik, maar de genade Gods, die met mij is.

Wat een tegenstrijdigheid! Ja, je begrijpt het al. Dit is wel één van mijn favorieten. Hoe tegenstrijdiger, hoe mooier ik het vind. Hard werken zien wij toch altijd verbonden met eigen inspanning, ertegenaan gaan, ervoor gaan, je er helemaal voor inzetten. Vandaar ook al die oproepen in evangelisch Nederland: *'Zet je in voor de zaak van de Heer!'*

Nu zegt Paulus hier: *'Ik heb niet hard gewerkt. Dat was de genade, die met mij is'*. In alles, zijn hele doen en laten, wijst Paulus door naar de genade van God. Paulus relaxt. De genade werkt en wel zodanig dat er niemand is die daaraan kan tippen.

Heb je wel eens op de taalkundige tijdsvormen in Paulus oproepen gelet? Daar waar Paulus een gebiedende vorm gebruikt is het vrijwel altijd een passieve gebiedende vorm.

Romeinen 12: 2 wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken.

Oftewel: Laat je helemaal transformeren door het nieuwe denken, dat je ontvangen hebt. Welk denken?

1 Corinthe 2: 16 Maar wij hebben de zin van Christus.

Let op: Dat woordje 'zin' is opnieuw hetzelfde woordje 'denken'.

Paulus roept ons niet op om ons denken nu eens te gaan aanpassen. Daar zorgt Christus voor. Toch roepen veel predikers op om ons denken aan te pakken met een beroep op Romeinen 12: 2 omdat die passieve gebiedende wijs hen ontgaat. Of met roept ons op dat we ons gedrag moeten veranderen met beroep op dezelfde tekst. Paulus geeft echter aan dat het nieuwe denken ons volkomen transformeert. Hij gebruikt dan ook wel een gebiedende wijs hier, maar in een passieve vorm. Laat dit aan je gebeuren. O, wat een heerlijke tegenstrijdigheid zijn we in terecht gekomen dankzij de genade.

Genade is zo'n perfecte Goddelijke ironie. De oproep is passief en wat er uitkomt is verre van passief. We hoeven echter onze activiteit niet te meten of met elkaar te vergelijken. Bij een gehandicapte komt er bijvoorbeeld iets totaal anders uit dan bij een niet gehandicapte. Maar in alles wat eruit komt zal de genade God verheerlijken. Wij mogen rusten in die genade van God. Het is zelfs zo dat elke inspanning onzerzijds absoluut niets aan werkelijke arbeid voor de Heer bijdraagt.

1 Corinthe 3: 12 – 13 Als nou iemand op dit fundament bouwt: goud, zilver, kostelijke stenen, hout, hooi, stoppelen; Het werk van iedereen zal openbaar worden; want de dag zal het verklaren, omdat het door vuur ontdekt wordt; en hoe nou iemands werk is, zal het vuur beproeven.

Gods werk van genade wordt vergeleken met goud, zilver en kostelijke stenen. Dat houdt stand in het oordeel van vuur. Onze eigen inspanningen van hout, hooi of stoppelen verbranden. Alleen die arbeid die genade bewerkt wordt meegenomen de toekomst in. Als we straks dus voor de Heer zullen staan zullen we dus net als Paulus zeggen: *'dat was niet ik, maar de genade van God die met mij was'*.

3/ Nummer 3: Genade is volwassenheid

Net als het voorgaande onderwerp lijkt het in eerste instantie alsof we dit onderwerp al eerder in deze serie behandeld hebben. We hebben namelijk al aandacht besteed aan de kracht tot de dienst voor de Heer, die door de genade van God bewerkt wordt. Ook nu besteden we aandacht aan kracht die uitsluitend te danken is aan genade en genade alleen. Net als bij het vorige onderwerp gaan we nu echter een hele stap verder. Het is nu de kracht die de genade uitwerkt waardoor we volwassen zijn in ons doen en laten. Het gaat dus opnieuw om onze volledige wandel op deze aarde.

2 Timotheus 2: 1 Jij dan, mijn kind, wees krachtig in de genade van Christus Jezus,

Weer is het een gebiedende wijs met een passieve vorm. Als Paulus ons had opgeroepen om krachtig te zijn voor de Heer, dan hadden we wel geweten wat ons te doen stond. Velen pakken deze opdracht ook zo op. Het staat er echter niet.

We gaan eerst even op de tekst in zoals het simpel vanuit de NBG vertaling op ons af komt. Daarna gaan we wat dieper op de inhoud van het Griekse woord in.

Zoals we wellicht al enigszins gewend beginnen te raken is dit weer een heerlijk tegenstrijdige opdracht. *'Wees krachtig'* en daarna wordt de ontspannen bron vermeld *'in de genade van Christus Jezus'*. Laten we wel wezen, wij ervaren krachtig zijn toch als iets wat wij ontwikkelen. We bouwen kracht op, we gaan ervoor. Nu zegt Paulus hier dat de kracht om met het leven om te gaan uitsluitend voortkomt uit genade alleen.

Nu gaan we dat woord *'kracht'*, dat Paulus hier gebruikt eens wat dieper bekijken. Dan blijkt dat dit woord de betekenis in zich heeft van *'volmaakt zijn'* in de betekenis van volwassenheid. Als we dus putten uit de genade, die in Christus Jezus is, verdwijnen de kinderlijke reacties op de zaken die we in deze wereld tegenkomen. Bronnen als *'op jezelf gericht zijn'*, *'egoïsme'* of *'kortzichtigheid'* verdwijnen daar waar genade de enige bron vormt. In plaats daarvan ontvangen we de genade om de dingen waarmee we geconfronteerd worden met wijsheid en gezond oordeel tegemoet te treden.

Worden we nu opgeroepen om zelf wat meer wijsheid aan de dag te leggen? Worden we opgeroepen om nu eindelijk eens volwassen te handelen? Paulus wijst op de enige bron die dit uitwerkt in ons leven en roept ons op om te putten uit de genade in Christus Jezus. Christus wil Zijn volwassenheid in ons dagelijks leven bewerken. We moeten de oproep dus goed verstaan: Ga naar de bron en put uit genade alleen.

Nu zijn er enorm veel gelovigen die lijden aan emotionele stoornissen. Ik ken dat maar al te goed aan den lijve. Voor een verlamd been gaan we vanzelfsprekend naar de dokter. Bij emotionele stoornissen is het voor veel gelovigen helaas lang niet altijd zo vanzelfsprekend om datzelfde te doen. Het is echter een lichamelijke ongesteldheid, waar vaak wel degelijk een medische diagnose voor gesteld kan worden.

Ikzelf heb een autistische aandoening, die ze Asperger noemen. Het heeft ook bij mij lang geduurd voordat ik er toe kwam om me te laten diagnosticeren. Laten we wel wezen. Als je overal emotioneel op reageert is dat een kinderlijke reactie. Het antwoord is dan niet: *'Joh, groei op. Wordt eens volwassen'*. Die emotionele reactie is een onderdeel van je ziektebeeld. Wat is het dan heerlijk dat God ons in Zijn Woord wijst op de enige bron van volwassenheid: *'de genade in Christus Jezus'*. Daar mag ik uit putten. Ik mocht merken dat ik volwassen precies datgene ging doen wat me emotioneel zo verschrikkelijk tegenstond. Ik ging ermee naar de dokter en heb me laten diagnosticeren.

Ben ik nu van mijn warrig tollende emoties af? Lang niet altijd. Dat zit gewoon in mijn genen. Gods genade leert me te putten uit de volwassenheid van Christus Jezus.

Volwassen zijn in de genade van Christus Jezus.

11. Voortzetting terugtellende lijst: Gevolgen van genade nummer 2 t/m 1

We sluiten onze terugtellende lijst van gevolgen van genade af met nummer twee en nummer één.

2/ Nummer 2: Genade is geestelijke groei

Gek genoeg is geestelijke groei een favoriet onderwerp bij gelovige doe-het-zelvers. Ik ben zelf een heel korte tijd ooit zo'n doe-het-zelver geweest. Ik kocht al die doe-het-zelf tijdschriften. Hetgeen ik direct kon wegsnijten was een zelfgebouwde radio. Hoe fanatiek ik ook zwoegde er was geen geluid uit te krijgen. Ietsje beter bracht ik het ervan af bij meubels. Althans, dat dacht ik. Machtelt liet me nog een beetje in de waan, maar toen iemand zei dat nou eenmaal alle begin moeilijk was begreep ik dat ik bezig was mijn huis te vullen met gammele rotzooi.

Voor onze geestelijke groei denken helaas veel gelovigen dat gammele rotzooi, dat zo in elkaar kan donderen, al een hele vooruitgang is.

Handelingen 20: 32 ik draag jullie op aan de Heer en het woord van Zijn genade, aan Hem, die bij machte is om jullie op te bouwen.

2 Petrus 3: 18 Groei op [Hoe?] in de genade en in de kennis van onze Heer en Redder, Jezus Christus.

Paulus draagt de gelovigen in Efeze op aan het woord van Gods genade. Die is machtig om hen op te bouwen. Die kan ons dus geestelijk doen groeien. Petrus doet hetzelfde bij de gelovige joden en roept hen op om geestelijk op te groeien. Hij vermeldt er ook de bron direct bij: *'de genade en de kennis van onze Heer en Redder, Jezus Christus'*.

Wij hebben, als gelovigen, de neiging om te denken dat geestelijke groei voortkomt uit een aantal verschillende zaken, waaronder ook een zekere mate van eigen inspanning. We zijn in ons geestelijk leven, wat dat betreft, kleine doe-het-zelvers. Zo stellen we nogal eens dat geestelijke groei voortkomt uit een stukje geestelijke zelfdiscipline. Geestelijke groei ontstaat dan omdat ik de juiste morele beslissingen neem. Je kan de algemeen christelijke dwaling zondermeer als volgt samenvatten:

'Als je van dag tot dag gezonde morele keuzes maakt, wordt het met de dag makkelijker om elke keer de juiste keuze te maken, waardoor je geestelijk groeit'.

Zoek de fout in dit standpunt. Gevonden? Gehoorzaamheid is het gevolg van geestelijke groei, niet de oorzaak.

Petrus zegt: *'Groei in de genade'*. Inderdaad, het is weer gebiedende wijs. Maar door de bron erbij te vermelden, waar die groei uit voortkomt, maakt hij het opnieuw tot een passieve zaak. Hij roept ons op om te rusten in de genade. Het resultaat van die genade is onze geestelijke groei. Als hij ons oproept om te groeien in de genade dan bedoelt hij niet zozeer dat we nu ijverig steeds meer en meer over genade moeten bestuderen. Nee, hij wijst op de genade in onze Heer en Redder, Jezus Christus, en hij adviseert deze joodse gelovigen om daar steeds meer en meer in te rusten.

Er zijn inderdaad Bijbelse verschillen tussen Gods handelen met het joodse volk en met ons, de Gemeente, het Lichaam van Christus. Bij ons is Christus het leven, dat door genade openbaar komt en bij het joodse volk is het de wet, die in hun binnenste geschreven is, die door genade openbaar komt. Bij beiden is de bron echter hetzelfde: genade. De uitwerking, hoewel verschillend, is bij beiden ook de

geestelijke groei. Dat algemeen beginsel is dus ook een les voor ons. De grote nieuwe paradox is dus dat rusten in genade geestelijke groei veroorzaakt.

1/ Nummer 1: Genade bevrijdt ons uit de slavernij van de zonde.

De Bijbeltekst die we hierbij bekijken zal in allerlei toonaarden in meerdere studies van mijn kant opnieuw naar voren komen. Nu pakken we hem erbij voor de ondubbelzinnige uitspraak over de geweldige uitwerking van genade in verband met de slavernij van de zonde.

Romeinen 6: 14 de zonde zal over jullie geen heerschappij voeren, want jullie zijn niet onder de wet, maar onder de genade.

Als je er goed over nadenkt wat daar staat is het toch wel één van de sterkste staaltjes van tegenstrijdige uitspraken, die je over genade kan tegenkomen. Het lijkt toch in eerste instantie totaal niet logisch? Toch ben ik ervan overtuigd dat het één van de belangrijkste uitspraken over de genade is.

Als we naar het podium van christelijk Nederland kijken zou je eerder de logische uitspraak verwachten:

'De zonde mag geen baas zijn. Je bent niet onder genade, je bent onder die wet'.

Het onderwijs dat je toch eigenlijk om je heen herkent, draait Paulus 180 graden om. Hij zegt feitelijk:

'Jongens, jullie zijn nu onder genade. Jullie zijn dus volkomen vrij, alles is vergeven. Nou, vanuit die positie zal je verder dus geen enkele last meer hebben van die baas, die de zonde heet'.

Helemaal vrij in je doen en laten. Echt 100 % genade. En dan toch last meer hebben van de zonde, die de baas wil spelen? Dat lijkt niet echt logisch.

Paulus sprak hier tot mensen die de wet kenden (Romeinen 7: 1). Ten onrechte wordt nogal eens verondersteld dat deze gelovigen in Rome niets met de wet hadden. Primair waren het gewoon joodse gelovigen in de Heer Jezus Christus. Niet joden, die er meeste kans ook bij waren, waren evenwel in dat verbond erbij gevoegd. In de eerste vier verzen van Romeinen 6 tekent Paulus eerst het huwelijksverbond dat de vrouw (Israël) aan de wet bond. Zij is gestorven aan de wet, waardoor ze vrij is van de wet. Daarna is zij, als uit de doden opgestaan, opnieuw aan Christus in een huwelijksverbond getreden.

Het principe dat Paulus hier tekent blijft ook gelden voor ons, die geen deel uitmaken van de verbonden van Israël. Telkens als wij een beginsel van wet onszelf opleggen, zijn wij een slaaf van zo'n beginsel. We leven naar de regels en voorschriften van dat beginsel. Wezenlijk zijn we dan ook slaven van de zonde omdat we dan op onze eigen kracht zijn aangewezen.

Richten we ons op zonde? Willen we bepaalde zonden beslist niet doen? Stellen we regels dat die zonde beslist niet mag? Kunnen we ons eraan houden? Dan zijn we trots op onze regels en onze mate hoezeer we ons er wel aan houden. Maar dan blijkt er iets heel apart in ons leven te gebeuren. Dan is namelijk die zonde het stempel van ons leven. De zonde bepaalt dan ons leven. Ook als wij het voor elkaar weten te krijgen het eronder te houden. Het kenmerk van ons leven is dan dat we dat niet doen. Christus komt dan dus niet openbaar. Onze geslaagde inspanning om iets niet te doen komt dan openbaar. Oftewel: niets komt openbaar, gekenmerkt door de zonde die we niet doen. Slaven van de zonde.

Paulus belofte is:

'De zonde zal over jullie geen heerschappij voeren'.

Dat is een belofte die werkelijkheid wordt omdat we onder de genade zijn. Niet wij houden ons bezig met de zonde om het niet te doen. Nee, genade richt zich op Christus, die per definitie niet zondigt.

Nou zijn er gelovigen die trots verklaren al een zekere tijd niet gezondigd te hebben. Johannes zegt in zijn brief dat we ons dan misleiden. Maar als wij afvinken hoeveel dagen we al niet gezondigd hebben, zijn we blijkbaar nog altijd slaven van de zonde.

In de gevangenis kom je mensen tegen die het aantal dagen in de gevangenis afvinken. Maar als ze eenmaal vrij zijn, maken ze niet opnieuw een tabel met dagen op een muur om af te vinken hoeveel dagen ze al uit de gevangenis zijn. Het afvinken kenmerkt de slavernij.

We zijn vrij, compleet vrij! We leven in de genade en dus hebben we de belofte dat de zonde over ons niet zal heersen. Wat een heerlijke vrijheid! Wat een genade!

12. Geen Middenmoot, Maar Radicaal Genade Alleen!

Het zal je vast en zeker niet zijn ontgaan dat in mijn studies de nadruk ligt op genade en genade alleen. Elke poging om genade met iets anders in evenwicht te brengen wordt door mij resoluut als niet Bijbels van de hand gewezen. Ik ben overal erg makkelijk over, behalve over dit onderwerp. Dit is namelijk het evangelie, oftewel goed nieuws.

Nou zijn er binnen de christelijke wereld zeer, zeer velen die genade wel een goede zaak vinden, maar.....

Ken je dat? Iets heel moois zeggen om dan in het tweede deel van de zin met een 'maar' te beginnen. Zo'n 'maar' in het tweede deel van een zin zet altijd een duidelijke streep door al het voorgaande.

Helaas vinden die zeer, zeer velen wel dat die genade door iets anders in evenwicht moet worden gehouden. Wat ze feitelijk bedoelen is dat het hele begrip 'genade' in de praktijk afgezwakt moet worden door er nog iets anders, als bijvoorbeeld 'onze gehoorzaamheid', aan toe te voegen. Dat noemen ze dan evenwichtige genade.

Nou hebben we in de voorgaande studies wel al laten zien dat er wel degelijk een Bijbelse balans bestaat. Die vind je echter niet als je het ene uiterste aan de ene kant plaatst, het andere uiterste aan de andere kant, om dan naar een balans te zoeken die dan ergens in het midden moet liggen. De Bijbel tekent geen tussenmodel. De Bijbel laat beide uitersten gelijktijdig op hun eigen plek staan.

De grote nadruk in de Bijbel ligt op 'genade'. In het Nieuwe Testament wordt het woord 'genade' 128 maal gebruikt. Er is één woordje dat nog vaker in de Bijbel voorkomt. Dat is het woord 'liefde'. Kijk, dat is boeiend! Die twee woorden 'genade' en 'liefde' omarmen elkaar in de Bijbel tot één sluitend geheel. Gods liefde bracht Hem ertoe om ons Zijn genade te schenken. Paulus brieven over die liefde van God worden ook als het ware omsloten door zijn begin- en slotwoorden over genade.

De primaire reden waarom ik zoveel nadruk leg op genade is omdat we door het hele Nieuwe Testament heen zoveel geweldige, geestelijke kenmerken van het normale geloofsleven als het gevolg van de werking van genade tegenkomen. Het is enkel en alleen de genade van God, die dat in jou en mij kan uitwerken. Daarom lepel ik hier nog eens de gevolgen op die we in de voorgaande studies tegenkwamen:

- 10/ Genade bewerkt vertroosting en hoop
- 9/ Genade bewerkt de geestelijke gaven
- 8/ Genade bewerkt geestelijke vrucht
- 7/ Genade bewerkt goede werken
- 6/ Genade bewerkt kracht tot de geestelijke dienst
- 5/ Genade bewerkt dagelijkse heiliging
- 4/ Genade werkt de dienst voor de Heer
- 3/ Genade werkt kracht, dat zich uit in volwassenheid
- 2/ Genade bewerkt geestelijke groei

In onze Countdown staat op de Nummer 1: Genade bevrijdt van de slavernij van de zonde.

Kijk, dit is Bijbels evenwicht. We zetten niet naast de genade ook nog heiliging om daar dan een middenweg in te vinden. Genade is gewoon de enige grond die het ook maar kan bewerken. Laat je beide grootheden op hun eigen plek staan dan krijg je de Bijbelse balans.

We verlangen naar vertroosting en hoop. We wensen dat de Bijbelse gaven functioneren. We willen geestelijke vrucht, goede werken, kracht tot de dienst en dagelijkse heiliging en geestelijke groei en bovenal willen we vrijheid van de slavernij van de zonde. De enige mogelijkheid dat dit ook inderdaad openbaar komt in ons leven is genade en genade alleen!

We zagen in onze vorige studie welke gigantische gevolgen voor ons nieuwe leven in Christus er liggen in de genade van God. Nou lijkt het er in ons christelijk wereldje vaak op alsof er meerdere wegen zijn die naar die geweldige resultaten leiden. De ene keer hoor je een boodschap en dan wrijf je jezelf in de handen van genoegen: 'genade alleen'. Heerlijk is dat! De volgende zondag hoor je echter weer een oproep van vaak dezelfde prediker om je volledig voor de dienst van de Heer in te zetten. De Bijbelse tekening is echter die van genade **ALLEEN**. De Bijbel noemt dan niet ook nog eens iets anders wat wij daar dan nog eens aan toe moeten voegen. Integendeel, de Bijbel tekent dat alles wat wij extra aan de genade toevoegen een hindernis van de genade is.

Paulus tekent op verrukkelijke wijze het plaatje van genade.

Galaten 2: 20 Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu nog in het vlees leef, leef ik door het geloof van de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven.

Paulus is gekruisigd. Paulus leeft dus niet meer. Toch leeft Paulus. Dat is echter niet Paulus, maar Christus, die in Paulus leeft. Wow! Je kan daar rustig je eigen naam invoeren, want ook jij bent gekruisigd. Ook jij leeft niet meer. Toch leef je wel degelijk. Dat ben jij niet, dat is Christus, die in jou leeft.

Nou kan het gebeuren dat je toch nog in het vlees leeft. Dat is wanneer je het toch niet 100 % van genade alleen verwacht, maar denkt dat jij ook nog wat moet doen. Paulus geeft hier een remedie voor het geval dat je dit overkomt. Dan leef je door het geloof van de Zoon van God. Dan mag je dus weer helemaal terugvallen op wat Christus zelf wil werken in jou. Dit vers is zo prachtig de weg van genade alleen.

Ik had het erover dat we een hindernis voor de praktische uitwerking van genade kunnen opwerpen. Dat wordt ook het onderwerp dat Paulus direct op deze tekst van genade alleen laat volgen:

Galaten 2: 21 Ik ontnem aan de genade van God haar kracht niet; want indien er gerechtigheid door de wet is, dan is Christus tevergeefs gestorven.

Er bestaat dus de mogelijkheid dat je in je praktisch leven de genade van God zijn kracht ontroof. Voor jou staat het dan niet zo vast dat je met Christus gekruisigd bent. Dat vind je maar een wezensvreemde gedachtegang. Dat je niet zou leven en toch wel is voor jou zo'n rare tegenstrijdigheid dat je het niet echt praktisch vindt. Nee, je gelooft gewoon in Jezus en wil nu graag veel voor Hem betekenen. Wat kan daar nou fout aan zijn?

Je wil graag veel voor God betekenen? De enige weg, die God daarvoor gegeven heeft is genade alleen. Hij verwacht helemaal niks van jou. Als er gerechtigheid zou bestaan via jouw methoden om iets voor God te betekenen, dan is Christus vergeefs gestorven. 'Ja zeg, wacht eens even. Daar staat toch wet?' Inderdaad, daar staat 'wet', maar daar geldt elk wettisch beginsel onder, oftewel: ook jouw proberen iets voor God te betekenen.

Ik doe weer even een stap terug. Sommigen vinden deze manier van nadruk leggen op de genade en genade alleen een overbelichting van genade, die de zonde minder zwaar zou maken. Ik geloof daarentegen dat de nadruk die de Bijbel op genade legt, de zonde juist in al zijn facetten blootlegt. Heleboel zaken die wij moreel goed noemen en uit onszelf voortkomen, noemt de Bijbel heel eenvoudig 'vlees'. Onze pogingen iets voor God te betekenen missen hun doel en zijn dus 'zonden'. Ze beroven de

genade van God in ons praktisch leven van haar kracht. Ze verklaren zelfs het sterven van Christus onnodig.

Nog even een opmerking over wat genade niet is. Genade is niet dat God de zonde door de vingers ziet. Genade is niet dat God zegt dat zonde niet zo erg is. Als iemand het begrip 'genade' op die manier benadert, dan zit hij er volkomen naast. Genade is wel dat de redding door het werk van Christus een voldongen feit is en dat diezelfde reddende genade ons nu ook in elk facet van ons leven draagt. Genade voorziet in alles. God kijkt nu al naar jou en ziet een juweel van een mens. Hij ziet Zijn Zoon in jou. Dat betekent echt alles voor Hem. Voor ons mag dat ook genoeg zijn.

Nee, genade is beslist niet dat God ons vertelt dat Hij de zonde niet zo erg vindt. Wij hebben van nature wel vaak die insteek omdat als een ander ons iets aangedaan heeft wij daar in zekere zin ook nog in kunnen komen. Dan zeggen we: '*ach, zand erover. Ik had misschien wel net zo gehandeld*'. Misschien herken je dit voorbeeld, dat ik al eerder noemde. Maar God zal nooit zo handelen. Hij zondigt namelijk niet en ziet op die manier dus ook geen zonde door de vingers. Integendeel. Vanuit Zijn genade heeft Hij er definitief mee afgerekend. Dat deed Hij in Zijn Zoon, Christus Jezus. Niet door de zonde te doden, maar door mij met Christus te doden. De macht van de zonde is daardoor gebroken. Die zondemacht kan namelijk niet heersen over een lijk. Hij kan ook niet heersen over Christus, die nu mijn leven is.

Dat is het totaalpakket van Gods genade. Aan de ene kant is er afgerekend met de zonde als macht. Aan de andere kant heeft genade mij een nieuw leven geschonken, dat is Christus. Het meest kenmerkende van het leven van Christus is niet dat Hij niet zondigt. Het meest kenmerkende is dat Zijn leven een leven van verheerlijking van God is. Dat werkt genade ook uit in jouw en mijn leven.

Genade is dus in zekere zin tweezijdig. Het is:

A/ Reddende genade, waardoor we dood zijn voor de zonde

B/ Onderhoudende genade, die Christus openbaart in ons leven

Let wel, het is één en dezelfde genade van God. Ik ben hier geen nieuw theologisch bouwwerk aan het oprichten, waarbij je de ene genade zus moet zien en de andere genade zo. Nee, we spreken gewoon over die ene genade van God, die er wereldwijd voor elk mens is.

Critici wijzen er graag op dat God naast genade ook de wet gegeven heeft. Okay, voor het prettige verloop van deze studie gaan we even voorbij aan het feit dat de wet aan het volk Israël gegeven was.

Exodus 19: 8 En het gehele volk antwoordde eenparig: Alles wat Yahweh gesproken heeft, zullen wij doen.
Laten we die gehoorzaamheid dan eens eerlijk onder de loep nemen.

Exodus 20: 13 Jullie zullen niet doodslaan.

Er is een redelijk grote kans dat je in je hele leven inderdaad geen moord zal begaan.

Mattheus 5: 22 Maar Ik zeg u: Een ieder, die in toorn leeft tegen zijn broeder, Wie tot zijn broeder zegt: Leeghoofd,en wie zegt: Dwaas,

De Heer legt hier even heel simpel de betekenis van 'doodslaan' uit. Ai, dat doet pijn!

Exodus 20: 14 Jullie zullen niet echtbreken.

Dat is voor een groot deel van ons toch ook nog wel redelijk te doen?

Mattheus 5: 28 Maar Ik zeg jullie: Een ieder, die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd.

Ik ga even niet in op de uitleg, die kortweg gezegd luidt dat een vrouw begerig aankijken niet hetzelfde is als een vrouw seksueel begerig aankijken. Die uitleg komt nogal over als draaijerij. Nee, deze uitspraak van

de Heer komt simpelweg knoeperhard aan. Ieder, die een beetje eerlijk is, weet gelijk dat nu de gehoorzaamheid wel via de achterdeur verdwenen is.

Exodus 20: 15 Jullie zullen niet stelen.

Dat is een lastige, hè?

Exodus 20: 16 Jullie zullen geen valse getuigenis spreken tegen je naaste.

Hier is zonder meer bij iedereen de gehoorzaamheid ver te zoeken. Zij, die zo graag gehoorzaamheid naast genade willen plaatsen spreken dan ook meestal van een gezindheid van gehoorzaamheid. Je moet die houding hebben. “*Natuurlijk ga je wel eens de mist in*”, klinkt dan meestal ter verzachting. Nee, of gehoorzaamheid brengt je op die plaats, die aangenaam is voor God of genade alleen.

De wet was bedoeld als een opvoeder voor het volk Israël om hen bij de hand te leiden naar Degene die hen de genade kwam brengen.

Galaten 3: 24 – 25 De wet is dus een tuchtmeester voor ons geweest tot Christus, opdat wij uit geloof gerechtvaardigd zouden worden. Nu echter het geloof gekomen is, zijn wij niet meer onder de tuchtmeester.

Christus is gekomen en nu heerst genade en genade alleen.

13. Christus, Meer Dan Genoeg

Christus Jezus is alles en tevens de Enige Die we nodig hebben voor de redding, voor het leven en voor onze dagelijkse wandel. Onze eigen methodes en regeltjes kunnen niets toevoegen aan datgene wat Christus voor ons al tot stand heeft gebracht. We gaan nog wat verder in onze studie over genade en genade alleen, maar in de komende studies gaan we nu eens even in Colosse hoofdstuk 2 kijken of we nog verdere verwijzingen naar die rijkdom van Gods genade kunnen vinden.

Colosse 2: 1 Want ik stel er prijs op, dat jij weet, hoe zware strijd ik te voeren heb voor jou, en voor hen, die te Laodicea zijn en voor allen, die mijn aangezicht niet hebben gezien in het vlees,

Paulus laat hier zijn bezorgdheid over de gelovigen in Colosse en Laodicea duidelijk voelen. Hij is namelijk bezorgd omdat dwaalleraars bij hen waren binnengedrongen.

Colosse 2: 4 Dit zeg ik, opdat niemand jou met drogredenen zou misleiden.

Paulus noemt het drogredenen waarmee deze leraars aan kwamen zetten om deze gelovigen te misleiden. Wat Paulus hier beschrijft is ook voor ons van enorm groot belang omdat we tegenwoordig dezelfde situatie opnieuw meemaken.

Helaas, ook in de evangelische wereld van vandaag zijn er die beweren dat ze Christus als hun Redder kennen terwijl de kern van hun verkondiging ligt in datgene wat aan Christus wordt toegevoegd. Ze komen met door mensen opgelegde regels, rituelen, stokpaardjes en leerstukken.

De prediking waar Paulus hier in de brief aan Colosse op reageert kom je helaas ook vandaag de dag tegen als de evangelische prediking. Je kan het grofweg zo indelen:

1/ Genade door het geloof in Christus

2/ Werken

Bij de eerste hebben ze in elk geval nog de bedoeling om God centraal te stellen, bij de tweede is dat echter zondermeer de mens, die centraal staat.

De verkondiging van redding door eigen werken kom je gelukkig nog niet bij zoveel predikers in de evangelische hoek tegen. Het grote probleem zit hem in het leven dat na die redding, na de bekering, start.

Ik geef gelijk toe dat ikzelf ook een tijdlang de weg van regels en wetjes gevolgd heb. Ons ik wil nu eenmaal liever de aanwijzingen die wijzelf kunnen opvolgen dan dat we erkennen dat we er zelf totaal geen enkele zeggingskracht over hebben en dat God door Zijn Zoon in ons die genade uitwerkt.

Paulus heeft het in het eerste hoofdstuk over het geheimenis. Dat geheimenis is al de voorgaande tijdsperioden verborgen gebleven. Ik weet dat hier enorm over gediscussieerd kan worden en dat gebeurt dan ook, maar voor zover ik het woordje “*verborgen*” begrijp betekent het dat het daarvoor nergens op wat voor manier dan ook te ontdekken viel. Het was namelijk verborgen in God. Niets in het Oude Testament, de Evangelieën en de Handelingentijd wees dus op dit geheimenis. Het is nu aan de apostel Paulus geopenbaard.

Colosse 1: 25 – 26 Haar dienaar ben ik geworden krachtens de bediening, die mij door God is toevertrouwd, om onder jullie het woord van God tot zijn volle recht te doen komen, het geheimenis, dat van de aionen en de geslachten verborgen is geweest, maar thans geopenbaard aan Zijn heiligen.

Wat dat geheimenis inhoudt legt Paulus ook uit in dat eerste hoofdstuk.

Colosse 1: 27 Hun heeft God willen bekendmaken, hoe rijk de heerlijkheid van dit geheimenis is onder de heidenen: Christus in jullie, de hoop der heerlijkheid.

Het is Christus Zelf in ons, de hoop van de heerlijkheid.

Hier in het tweede hoofdstuk van Colosse spreekt Paulus opnieuw over dit geheimenis.

Colosse 2: 2 – 3 opdat hun harten getroost en zij in de liefde verenigd worden tot alle rijkdom van een volledig inzicht, en zij het geheimenis van God mogen kennen, Christus, in wie al de schatten van de wijsheid en kennis verborgen zijn.

Het geheimenis is Christus Zelf, in Wie al de schatten van de wijsheid en kennis verborgen zijn.

Voor Paulus stond het absoluut vast dat de enige bescherming tegen dwaalleer Christus Jezus Zelf is en het persoonlijk kennen van Hem voor je wandel. Het grote verlangen van Paulus was dan ook dat de gelovigen in Colosse en Laodicea steeds vaster zouden groeien in hun kennis van Hem. Paulus besepte dat zij er geestelijk steeds rijker van zouden worden naarmate zij zich steeds meer zouden verdiepen in dit geheimenis, Christus Zelf.

Gods plan voor jouw Leven draait hier dus om, dat we Hem, Gods Zoon, ten volle kennen.

14. Christus Intiem Kennen

“En wat moet ik nu doen dat ik eindelijk eens kan zeggen dat genade ook in mijn leven werkt?”

Misschien vind je na al mijn studies over genade, genade en nog eens genade dit nou echt een vraag die er eindelijk eens toe doet. Uiteindelijk vraag jij jezelf al tijden af welke voorwaarden er aan Gods overvloedige genade zitten. Je probeert je suf. Je hebt er echt voor gekozen om Gods roeping nu te volgen, nou dan mag die genade toch ook wel eens om de hoek komen kijken! Dus, hoe pak je het nu dan toch aan waardoor God eindelijk eens bereid is je te helpen?

Tja, God helpt onvoorwaardelijk! Dat doet Hij in Zijn Zoon onvoorwaardelijk! Geen keuze van jou, maar onvoorwaardelijke genade! Geen poging om Gods roeping te volgen, maar genade onvoorwaardelijk! En ja, ik blijf bang dat toch nog altijd verschillende hierin een handvat zullen lezen om Gods genade te kunnen verkrijgen. Het vlees zal nou eenmaal altijd blijven opspelen. Dus, we gaan maar gewoon door met onze uitleg van genade, genade en nog eens genade.

Genade is niet zomaar een woord kennen, namelijk “*genade*”. Genade heeft alles met de Heer zelf, onze Redder Christus Jezus, te maken. Hij heeft ons een volkomen nieuw leven geschonken. Hij heeft ons één gemaakt met zichzelf in Zijn sterven en opstanding. Hij is nu ons Leven. Vandaar dat het kennen van dit Leven alles met Hem te maken heeft.

De Bijbel benadrukt doorlopend het belang van het kennen van Christus, niet alleen het kennen van Hem als je persoonlijke Redder maar ook het groeien in een intieme kennis van Hem door het onderzoeken van de Bijbel. We hebben hetzelfde verlangen nodig dat Paulus zo kenmerkte.

Filippi 3: 10 Dit alles om Hem te kennen en de kracht van Zijn opstanding

Ik leerde Christus kennen toen ik 17 jaar was. Daarmee was het echt nog niet afgelopen. Toen begon het pas. Meer dan 50 jaar groei ik nu al in mijn kennis van Hem. Mijn kennis is nu een stuk intiemer geworden dan toen ik 17 was. Let op! Ik heb het niet over een emotie, die nu veel sterker zou zijn dan destijds. Christus Jezus nu beter kennen is een geschenk van God, die God uitwerkt. Zoals ik Hem nu ken kan ik eigenlijk niet eens vergelijken met destijds, maar nog steeds mag ik groeien in die kennis. Dit is ook de reden waarom Paulus bad voor deze gelovigen in Colosse. Hij wenste dat zij wijsheid en geestelijk inzicht zouden krijgen.

Colosse 1: 9 – 10 Daarom houden ook wij vanaf de dag, dat wij dit gehoord hebben, niet op voor jullie te bidden en te vragen, dat jullie met de boven-kennis van Zijn wil vervuld mogen worden, in alle wijsheid en geestelijk inzicht, om de Heer waardig te wandelen, Hem in alles te behagen, in alle goed werk vrucht te dragen en op te groeien in de boven-kennis van God.

Je ziet dat dit kennen van de Heer meerdere resultaten heeft.

- 1/ Je zal daardoor in overeenstemming met jouw positie in Hem wandelen.
- 2/ In alles wat je doet zal de Heer daardoor plezier in jou hebben.
- 3/ Al het goede werk zal daardoor als een vrucht aan jou zichtbaar worden.
- 4/ Je zal daardoor opgroeien in de hoogste kennis van God.

Paulus was echter behoorlijk bezorgd dat de dwaalleraars de gelovigen in Colosse te pakken zouden krijgen. Hij legt daarom alle nadruk op Christus zelf.

Colosse 2: 2 – 3 opdat zij het geheimenis van God mogen kennen, Christus, in wie al de schatten van de wijsheid en kennis verborgen zijn.

De reden waarom hij zo nadrukkelijk op Christus en Christus alleen wijst laat hij er direct op volgen.

Colosse 2: 4 – 5 Dit zeg ik, opdat niemand jullie met drogredenen misleidt. Want al ben ik naar het vlees afwezig, naar de geest ben ik bij jullie en ik zie met blijdschap de orde, die bij jullie heerst, en de hechtheid van jullie geloof in Christus.

Er waren misleiders die met drogredenen aan kwamen zetten. Dan moet onze aandacht eerst en vooral gericht zijn op onze bron van het leven, Christus. Onze wandel is uitsluitend vast in Hem.

Colosse 2: 6 – 7 Nu jullie Christus Jezus, de Heer, aanvaard hebben, wandelt in Hem, geworteld en dan opgebouwd wordend in Hem, bevestigd wordend in het geloof, zoals jullie geleerd is, overvloeiende in dankzegging.

Dit is best wel weer bijzonder. Onze wandel is niet voor de Heer, maar in de Heer. Pas wanneer die vaste basis voor onze dagelijkse wandel in Christus stevig gelegd is komt Paulus met zijn beschrijving van die dwaalleraars.

Colosse 2: 8 Let er op, dat niemand jullie meesleept door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering van de mensen, met de eerste beginselen van de wereld en niet met Christus,

Er zijn ook in de evangelische wereld leraars die aan komen zetten met onderwijs over je praktische wandel na je bekering die niet in overeenstemming is met Christus. Het zijn drogredenen. Het gevaar van die drogredenen is dat zij je misleiden. Dat betekent dat ze je de verkeerde kant opsturen, namelijk van Christus af. De Bijbel gaat hier behoorlijk fel tegen te keer. Zo fel dat wanneer je al een beetje door die drogredenen ingepakt mocht zijn je dit wellicht zelfs onchristelijk fel noemt.

Richt je op Christus en Christus alleen. Zijn genade is de enige vaste grond waar je stevig op kan staan en waardoor je stand houdt tegen deze misleidende drogredenen.

15. Gnostiek, Een Ver Van Mijn Bed Leer?

Colosse 2: 4 Dit zeg ik, opdat niemand jullie met drogredenen zal misleiden.

Colosse 2: 8 Let er op, dat niemand jullie meesleept door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering van de mensen, met de eerste beginselen van de wereld en niet met Christus,

Christus is het uitgangspunt voor jouw redding maar ook voor jouw wandel na je redding. Dat laatste bespreekt Paulus hier in dit tweede hoofdstuk van Colosse. Rondom en tussen deze waarschuwingen wijst Paulus naar de enige bron van genade voor jouw dagelijkse wandel. Dat is Christus en Christus alleen.

Nu komt de vraag: Hoe kan je die dwaalleraars herkennen? Wat moet je verstaan onder die drogredenen? Dat lezen we bijvoorbeeld in een heldere waarschuwing van Paulus.

Colosse 2: 18 Laat niemand jullie de prijs doen missen door gewilde nederigheid en engelenverering, als ingewijde in wat hij heeft aanschouwd, zonder reden opgeblazen door zijn vleselijk denken,

Als het over de gnostiek gaat begint men meestal op het tweede punt, dat Paulus hier noemt, in te zoomen: engelenverering. Daar maakt men dan een ver van mijn bed show van alsof wij daar heden ten dage niets of nauwelijks iets mee te maken hebben. Wat is deze engelenverering?

De mensen in Colosse waren nogal onder de indruk van de gnostische leer dat God, die geestelijk en dus volmaakt rein is, geen materiële wereld kon hebben geschapen. Let wel dit is absoluut niet wat de Bijbel leert. Dit is de Gnostiek. Men achtte God onmogelijk in staat om dit te doen omdat de materiële wereld in hun denken per definitie onrein is. Herken je trouwens dat superheilige plaatje, dat men daarbij van God tekent, al? Zo heilig, die zoekt echt geen enkel contact met ons, zondige mensen.

De oplossing in hun leer hebben zij gecreëerd door uit te gaan van een serie engelenwezens, die allemaal in rang verschillen. De engelen die in rang het verst van God verwijderd zouden zijn hebben zij de materiële wereld laten scheppen. Het logische gevolg was: aanbidding van engelen.

Nu kunnen wij het makkelijk afdoen met de gedachte dat in onze christelijke leer geen plaats is voor dergelijke engelenverering. Dat is iets te kort door de bocht. Er komt hoe langer hoe meer steeds meer openheid voor deze Gnostische leer. Velen geloven inmiddels al dat niet God maar de 'annunaki', die men ook wel aanduidt als de 'elohim' de aarde en het leven daarop geschapen hebben. Deze zogenaamde leer van de 'New Age' heeft eeuwenoude wortels die teruggaan op deze gnostische leer die Paulus hier aanvalt. Deze opkomende leer verslaat tegenwoordig helaas ook onder christenen zijn duizenden.

Het allereerste punt dat Paulus opnoemt waardoor gelovigen dreigen de prijs mis te lopen is echter: 'gewilde nederigheid'. Het is toch wel opvallend dat nou juist het allereerste gevaar dat Paulus hier opnoemt zo makkelijk wordt overgeslagen. Juist deze gewilde nederigheid is zo'n opvallend kenmerk binnen de christenheid. Daar staan we dan straks voor de rechterstoel van Christus. Naakt! Wel behouden, maar naakt (1 Corinthe 3: 15). We missen de prijs doordat we met onze zogenaamde nederigheid zo ons uiterste best doen.

Je denkt misschien dat je geloofsleven draait om wat je eet of wat je drinkt. Nee! Je geloofsleven draait om Christus. Je denkt misschien dat je geloofsleven draait om het houden van de zondag of de sabbat. Nee! Je geloofsleven draait om Christus. Je denkt misschien dat je geloofsleven draait om de dingen die je vroeger deed en tegenwoordig nalaat. Nee! Je geloofsleven draait om Christus. Je denkt misschien dat je

geloofsleven draait om jouw normen en waarden. En ook hier: Nee! Je geloofsleven draait puur enkel en alleen om Christus.

Je geloofsleven mag er één zijn die draait om genade en genade alleen, gericht op Christus.

16. De Werkelijkheid Is Christus

Wat is het niet heerlijk om puur enkel en alleen uit genade te mogen leven? Maar is er aan het eind niet een prijsuitreiking? Moeten we ons daar niet voor inspannen? Zo wordt de evangelische wereld om de tuin geleid en gebracht op de weg van gewilde nederigheid. Juist die gewilde nederigheid wordt hier door Paulus opgevoerd als de oorzaak waarom men de prijs zal moeten missen.

Wat zijn de kenmerken van die gewilde nederigheid?

Colosse 2: 16 – 17 Laat niemand je blijven oordelen inzake eten en drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan of sabbat, dingen, die slechts een schaduw zijn van hetgeen komen moest, terwijl de werkelijkheid Christus is.

Colosse 2: 20 – 23 Aangezien dat jij met Christus afgestorven bent aan de eerste beginselen van de wereld, waartoe laat jij je dan, alsof je in de wereld leeft, geboden opleggen: raak niet, smaak niet, roer niet aan; dat alles zijn dingen, die door het gebruik verloren gaan, zoals het gaat met voorschriften en leringen van mensen. Dit toch is, al staat het in een roep van wijsheid met zijn eigendunkelijke godsdienst, zijn nederigheid en zijn kastijding van het lichaam, zonder enige waarde en dient slechts tot bevrediging van het vlees.

Daar heb je de hele waslijst van de o zo herkenbare evangelische drogredenen, waarin hun gewilde nederigheid tentoon gesteld wordt.

Colosse 2: 8 Let er op dat niemand jou meesleept door zijn wijsbegeerte en door leeg bedrog in overeenstemming met de tradities van de mensen, met de eerste beginselen van de wereld en niet met Christus,

Het is niet Christus die in die drogredenen centraal staat. Het is menselijke filosofie, oftewel wijsbegeerte. Het is puur leeg bedrog. Wat? Nou, dat je oordeelt over het roken van een broeder. Dat je de zondagsrust dwingend oplegt. Dat je zegt dat dit niet mag en dat je het andere beslist moet doen. Het hele opsommen van hoe jij je als christen hoort te gedragen is gewilde nederigheid. Het normen en waarde debat bestaat uit niets anders dan drogredenen.

Het is een eigendunkelijke godsdienst, oftewel je hebt een hoge dunk van jezelf. Maar onze dunk, oftewel onze achting kan alleen maar op Christus gericht zijn. Christus is het geheimenis onder de heidenen.

Colosse 1: 27 Hun heeft God willen bekendmaken, hoe rijk de heerlijkheid van dit geheimenis is onder de heidenen: Christus in jullie, de hoop van de heerlijkheid.

Christus is het geheimenis van God.

Colosse 2: 2 opdat hun harten getroost en zij in de liefde verenigd worden tot alle rijkdom van een volledig inzicht, en zij het geheimenis van God mogen kennen, Christus,

In Christus zijn alle schatten van de wijsheid en kennis verborgen.

Colosse 2: 2 – 3 Christus, in wie al de schatten van de wijsheid en kennis verborgen zijn.

Zoals je Christus de Heer van God gekregen hebt, zo mag je nu in Hem wandelen.

Colosse 2: 6 Nu jij Christus Jezus, de Heer, ontvangen hebt, wandelt in Hem,

In Christus heb jij de volheid ontvangen.

Colosse 2: 10 en jij hebt de volheid verkregen in Hem,

Vandaar dat Paulus tegenover al die eigenwillige nederigheid in de evangelische wereld heel simpel maar één Persoon plaatst als de enige echte werkelijkheid.

Colosse 2: 17 terwijl de werkelijkheid Christus is.

Is ethiek dan niet de werkelijkheid? Nee!!!! De werkelijkheid is: Christus. Dat zegt de Bijbel. Tegenwoordig groeit de groep Evangelikalen die dit niet meer geloven ongelooflijk snel. Voor een groot deel van de evangelische wereld is het werkelijke christelijke leven rekening houden met één of andere morele norm en vooral niet dat en dat doen. Al de uiterlijke gedragscodes staan weer voorop. Ethiek.

Kom niet aanzetten met de mededeling dat de werkelijkheid voor ons praktisch christenleven is: Christus in jullie. Dat is mooi voor een preek, oftewel dat is onze positie. Zo worden we met drogredenen misleid. We worden van Christus afgeleid waarbij onze eigen inspanningen voor de Heer weer centraal komen te staan.

Nee, Christus is jouw werkelijkheid! Ja toch zeker? Christus Zijn Leven in jou laten uitwerken, dat is nou echt puur genade en genade alleen!

17. Het Gijzelingsdrama

We mogen leven uit een overvloeiende rijkdom van Gods genade. Hoe komt het dan dat het gros van de christenheid daar zelfs totaal geen idee van heeft? De reden? We laten ons zo makkelijk gijzelen.

Colosse 2: 8 Let er op dat niemand jou meesleept. door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de traditie van de mensen, met de eerste beginselen van de wereld en niet met Christus,

Het woord dat hier met 'meeslepen' is vertaald heeft de betekenis van 'gevangen nemen'. Paulus zag dat de pasbekeerden in Colosse door deze dwaalleraars gekidnapt werden. Deze leraren stellen niet het blijde nieuws van onverdiende en overvloeiende genade voor de aandacht. Er is bij hen niet die werkelijke bewogenheid voor het verlorene om hen in contact te brengen met die volle rijkdom die er in Christus te vinden is. Hun werkzaamheden liggen meer op het terrein van het wegstelen van die jonge gelovigen. Wat is het toch van essentieel belang dat we gelovigen doen groeien in de kennis van het Woord van God, de Bijbel!

Daar waar direct Christus alleen verkondigd wordt vanuit de Bijbel, niet alleen voor de bekering maar ook voor de wandel, is er veel minder gevaar voor een dergelijk gijzelingsdrama onder de gelovigen.

Is het je opgevallen dat Paulus het hier heeft over de traditie. Jazeker, het idee van de heilige traditie. Wij worden hier in dit bovenstaande vers samen met de gelovigen in Colosse gewaarschuwd 'dat niemand ons gijzelt door zijn wijsbegeerte in overeenstemming met de traditie van de mensen'.

De ideeën waarmee de dwaalleraars ons dus willen kidnappen zijn in overeenstemming met de tradities van mensen. Je weet wel, die gebruiken en regels die van de ene generatie op de volgende in ons evangelisch wereldje gegroeid zijn.

Natuurlijk zijn de regels en de tradities waar wij tegenwoordig op botsen net weer even anders gegroeid door onze achtergronden dan de regels en tradities die je in Colosse tegenkwam. Maar lees ze eens door in vers 16 t/m 23 met de bril van je eigen traditie. Nee, de werkelijkheid is Christus, niet het milieu. De werkelijkheid is Christus, niet het hoedje, sjaaltje of blote hoofd. De werkelijkheid is Christus en niet een zelf bewerkte heiligheid.

In het bovenstaande vers wordt nog een kenmerk opgesomd van die wijsbegeerte en dat bedrog waarmee men jou wil gijzelen. Er staat in de meeste vertalingen dat die filosofie in overeenstemming is met de wereldgeesten. Je krijgt door de foutieve vertaling van het oorspronkelijke woord wel een heel erg spooky en griezelige voorstelling van deze menselijke filosofie. Het hele woord 'geesten', die daar de oorzaak van is, komt totaal niet in de Griekse grondtekst voor. De Staten Vertaling heeft dit terecht vertaald met 'de eerste beginselen van de wereld'.

Al die regels en wetten die zo traditioneel gegroeid zijn, zijn kenmerkende aspecten van de basisbeginselen van de wereld. Ietsje verderop in ditzelfde Bijbelgedeelte wordt het opnieuw door de meeste vertalingen verkeerd weergegeven, maar zien we wel wat onze positie is ten opzichte van deze beginselen van de wereld.

Colosse 2: 20 Aangezien jij met Christus afgestorven bent aan de eerste beginselen van de wereld, waartoe laat jij je, alsof je in de wereld leefde, geboden opleggen:

Ten opzichte van deze basisbeginselen van de wereld ben jij samen met Christus gestorven. Dat is wat de genade van God in jouw leven tot stand heeft gebracht. Ten opzichte van de regels die in het volgende vers vermeld worden ben jij gestorven.

Colosse 2: 21 raak niet, smaak niet, roer niet aan;

Uit vers 16 en 17 blijkt dat dit heel concrete, uiterlijke, materiële zaken zijn, zoals 'eten', 'drinken' en 'wassingen'. Naar de beginselen van de wereld gerekend is het belangrijk dat we daar grenzen over opstellen. Naar de mate waarin iemand zich daar dan aan kan houden wordt afgemeten hoe goed en ook vaak hoe geestelijk zo'n persoon dan is.

Nee mensen, wij zijn gestorven aan die maatstaven en voor ons geldt alleen nog de opgestane Christus als ons leven. Hij is de werkelijkheid voor ons. Hij is niet onze maatstaf. Hij is ons leven. Dat is leven uit genade.

Colosse 2: 20 – 21 Aangezien jij met Christus afgestorven bent aan de eerste beginselen van de wereld, waartoe laat jij je, alsof jij in de wereld leeft, geboden opleggen: raak niet, smaak niet, roer niet aan;

Paulus waarschuwt ons er dus voor dat we ons niet moeten laten gijzelen door leraren die met hun menselijke filosofieën en leeg bedrog komen aanzetten. Er zijn twee zaken waar die lijn van denken mee in overeenstemming zijn. Het eerste is de menselijke traditie. Het tweede punt is: de beginselen van de wereld. Er is één zaak waar die lijn van denken totaal niet mee in overeenstemming is. Dat is namelijk Christus, onze opgestane Heer die ons leven is.

Wij zijn samen met Christus gestorven en samen met Hem opgewekt. Hij is nu ons leven. We mogen uit genade leven. Nu zijn er leraren die ons weer willen gevangen zetten in hun leer. Ze komen ook nog aanzetten met het grote gevaar van wereldgelijkvormigheid. 'Pas op', zeggen zij, 'als jij je daar mee bezig houdt dan begeef jij je in de wereld en dat mag niet'. Ze komen met hun 'raak niet, smaak niet en roer niet aan' leer. Juist die leer noemt Paulus 'de eerste beginselen van de wereld'.

Naast Colosse 2: 8 en 20 komt deze uitdrukking 'de eerste beginselen van de wereld' nog op twee andere plekken in de Bijbel voor. Telkens geeft de NBG vertaling het foutief weer als 'wereldgeesten'. Ja, je kan veel van die vertaling zeggen, maar consequent is die wel. Deze weergave maakt dat de werkelijke betekenis van die tekstplaatsen tamelijk verborgen is gebleven en de waarschuwing dus niet zo krachtig overkomt als dat Paulus het heeft neergeschreven.

Voor de volgende twee Bijbelplaatsen gaan we naar de brief aan de Galaten.

Galaten 4: 1 – 5 Ik bedoel dit: zolang de erfgenaam onmondig is, verschilt hij in niets van een slaaf, al is hij ook eigenaar van alles; maar hij staat onder voogdij en toezicht tot op het tijdstip, dat door zijn vader tevoren bepaald was. Zo bleven ook wij, zolang wij onmondig waren, onderworpen aan de eerste beginselen van de wereld. Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, om hen, die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij het recht van zonen zouden verkrijgen.

Hier in Galaten 4 gaat het over de joodse gelovigen. Het is belangrijk om op de adressering te letten. Wij zijn in het verleden nooit die erfgenaam geweest. Dat was het volk Israël. Wij zijn ook nooit slaaf geweest, zoals het volk Israël dat was, doordat zij onder de wet onder voogdij en toezicht geplaatst waren.

Waar Paulus er eerst over spreekt dat zij onder de eerste beginselen van de wereld waren, spreekt hij er later over dat zij 'onder de wet' waren. De eerste beginselen van de wereld staan hier dus gelijk aan het wettisch denkkader van het joodse volk. Let wel, de wet is niet fout (Romeinen 7: 12, 14 en 16). Het was het trouwboekje van God aan Zijn volk. Het sprak van de beloften van God over de komende Messias. Die

wet is ook onder het Nieuwe Verbond niet aan de kant gezet (Jeremia 31: 33). Ze zijn echter wel degelijk vrijgekocht van het wettisch toepassen van de wet, hetgeen telkens verstaan wordt onder de uitdrukking 'onder de wet'. Dat wettisch denken zijn 'de eerste beginselen van de wereld', waardoor dit uitverkoren volk in de positie van slaaf terecht kwam.

Het wettisch beginsel van 'raak niet, smaak niet, roer niet aan' was bij het volk Israël uitgegroeid tot de leefregel van het volk. Christus heeft zich tijdens Zijn rondwandeling op aarde telkens verzet tegen de geestelijke leiders van het volk omdat zij hen knechten tot slaven 'onder de wet' in plaats van te wijzen op de beloften van God in dit trouwboekje.

Kenden de heidenen, oftewel de niet joden, dan geen 'eerste beginselen van de wereld'?

Galaten 4: 8 - 11 Maar in de tijd, dat jullie God niet kenden, hebben jullie goden gediend, die het in wezen niet zijn. Nu jullie echter God hebt leren kennen, ja, meer nog, door God gekend zijn, hoe kunnen jullie thans terugkeren tot die zwakke en armelijke eerste beginselen van de wereld, waaraan jullie je weer van meet aan dienstbaar wilt maken? Dagen, maanden, vaste tijden en jaren nemen jullie waar. Ik vrees, dat ik mij wellicht tevergeefs voor jullie ingespannen heb.

Het dienen van afgoden zet Paulus hier op één lijn met de eerste beginselen van de wereld. Zie je dat? Nu ook deze heidense gelovigen naar een wettisch leefpatroon grijpen zegt Paulus dat zij feitelijk terugkeren naar die vroegere leefwijze van afgodendienst, oftewel de eerste beginselen van de wereld.

Paulus had zich zo ingespannen om voor het geloofsleven uitsluitend genade en genade alleen te verkondigen. Die hele inspanning lijkt wel haast vergeefs. Gelovigen, of het nu joden of heidenen zijn, zijn samen met Christus afgestorven aan die eerste beginselen van de wereld. Christus is de enige werkelijkheid.

18. Positie En Praktijk Zijn Eén

Colosse 2: 16 – 17 Laat niemand je blijven oordelen inzake eten en drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan of sabbat, dingen, die slechts een schaduw zijn van hetgeen komen moest, terwijl de werkelijkheid Christus is.

We dreigen telkens opnieuw weer meegesleept te worden door die eerste beginselen van de wereld, terwijl de werkelijkheid Christus is.

Colosse 1: 17 Hij [Christus] is voor alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem;

Colosse 1: 27 Christus in jullie, de hoop van de heerlijkheid.

Colosse 2: 2 – 3 Christus, in wie al de schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn.

Colosse 2: 17 De werkelijkheid is Christus.

Hoe kom ik hier in de praktijk van alle dag mee uit? Dit is toch alleen maar mijn positie?

Positie en praktijk scheiden is nou precies weer zo'n drogreden die Paulus hier in Colosse 2 aanpakt. In de praktijk kan ik het wel vergeten om Christus te openbaren als ik op mijn werk het niet meedrinken en het niet meeroken voor de werkelijkheid laat doorgaan. Hoe wordt de werkelijkheid van mijn christen zijn nu ook mijn praktijk? Het geheimenis: Christus in jullie (Colosse 1: 27).

Tegenover de werkelijkheid in dit hoofdstuk, Christus, staat de schaduw, de uiterlijke regels en wetten van de religie. Het hart van dit hoofdstuk is dan ook een daad '*die geen werk van mensenhanden is*'.

Colosse 2: 11 In Hem ben jij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam van het vlees, in de besnijdenis van Christus,

Toen God jou het geloof schonk heb je zicht gekregen op iets grandioos. Dat geweldige was geen uiterlijke zaak. Het had dan ook alles met de werkelijkheid te maken. Het was de basis voor dit praktische geheimenis: '*Christus in jou*'.

Om goed te vatten wat er dus bij ons gebeurd is, is het van belang dit gebeuren in zijn verband te lezen. Dat gaan we nu eerst doen.

Colosse 2: 9 – 10 In Hem [Christus] woont al de volheid van de godheid lichamelijk; en jij hebt de volheid verkregen in Hem, die het hoofd is van alle overheid en macht.

Mensen! Wat Paulus daar omschrijft kan je wel full house noemen! Heb je enig idee wat er aan die volheid die jij ontvangen hebt nog toegevoegd moet worden? Niets, inderdaad! Dus geen werken daaraan toevoegen, ook niet uit dankbaarheid. Vol is vol.

Als we nu eventjes bij het begin beginnen. Dat is dus vers 9. We zien daar in Christus twee kanten naar voren komen: De goddelijke en de menselijke kant. De volheid van de godheid woont in Christus. Dat is pure genade natuurlijk dat God Zijn hele volheid in Zijn Zoon ten toon spreidt. Dat is Gods kant. Daarentegen woont die volheid ook '*lichamelijk*' in Hem. Daar tekent Paulus dus het volledig mens zijn van Christus.

Paulus verklaart in het voorgaande hoofdstuk iets dergelijks.

Colosse 1: 19 Het heeft de ganse volheid behaagd in Hem woning te maken,

Opnieuw zien we hier hoe God zich in Hem openbaart (de goddelijke kant) en hoe Hij in Christus woning heeft gemaakt (de menselijke kant). Er zit echter een belangrijk verschilletje tussen deze twee teksten.

In deze tekst uit het vorige hoofdstuk gaat het om de vleeswording van de Heer in Zijn vernedering hier op aarde. Dat is de reden dat we het geweldige resultaat, zoals we die in het tweede hoofdstuk lezen, hier er niet bij lezen. De conclusie *'jij hebt de volheid verkregen in Hem'* blijft hier achterwege. Waarom denk je dat dit hier niet naar voren komt? God heeft ons niet één gemaakt met een vernederde Heer hier op de aarde. We zijn één gemaakt met een opgestane en verheerlijkte Heer in de hemel.

We gaan nu weer terug naar onze tekst uit het tweede hoofdstuk. Daar staat dat nu (de tegenwoordige tijdsvorm) *'de volheid van de godheid lichamelijk in Hem woont'*. Daar treffen we de verheerlijkte Heer in de hemel aan. Met die verheerlijkte Heer zijn wij verbonden.

Nu kunnen we wel gaan argumenteren in de zin van: *'ja, dat is onze positie, maar de werkelijkheid.....'*. Kijk, dat is een spreken in ongelooft want *'de werkelijkheid is Christus'*, zegt Paulus in Colosse 2: 17. Voor die werkelijkheid, ons praktisch geloofsleven dus, zijn we toen God ons het geloof schonk, verbonden aan die verheerlijkte Heer.

Colosse 2: 10 Jij hebt de volheid verkregen in Hem,

19. Israël - Uiterlijk // De Gemeente – Geestelijk

Colosse 2: 10 Jij hebt de volheid verkregen in Hem, die het hoofd is van alle overheid en macht.

De hele volheid van God schonk God jou al in het werk van Zijn Zoon door jou helemaal één te maken met Hem.

'Nou ja, dat is dwaasheid', zeg jij misschien wel omdat toen jij tot geloof kwam en ook bij andere bekeringen heb je helemaal niks uiterlijks zien plaatsvinden. Je verbindt die volheid dus blijkbaar direct aan uiterlijke, materiële zaken en ook nog eens aan eigen menselijke keuzes.

Ik moet zeggen dat toen ik pas de genade leerde kennen in zijn volheid, zoals ik hem nu ken (misschien heb ik er nog maar een fractie echt van begrepen), toen was ik nog wel eens van mijn stuk gebracht door zo'n reactie. De Bijbel leert echter dat je van een ongeestelijk mens niet anders kan verwachten (1 Corinthe 2: 14). Een ongeestelijk mens beoordeelt de zaken namelijk altijd naar het uiterlijk, nooit geestelijk.

Als iemand van God het geloof ontvangt, dan gebeurt er ook echt niets uiterlijks. Toen destijds iemand echter werd ingelijfd bij Israël gebeurde er wel degelijk iets uiterlijks. Die persoon werd dan eerst besneden. Uiterlijker kan toch bijna niet!

Dit gebeurde ook bij Abraham als een uiterlijk teken van Gods verbond met hem.

Genesis 17: 10 – 11 Dit is mijn verbond, dat jij zal houden tussen Mij en jou en je nageslacht: dat bij jou al wat mannelijk is besneden wordt; jij zal het vlees van je voorhuid laten besnijden, en dat zal tot een teken van het verbond zijn tussen Mij en jou.

Dat uiterlijk teken raakte in verval maar bij de roeping van Mozes werd opnieuw nog eens een keertje dit teken als uiterlijk teken ingesteld.

Exodus 4: 25 Toen nam Sippora een stenen mes, besneed de voorhuid van haar zoon,

En ja hoor, in de rondwandeling van het volk door de woestijn raakte dit uiterlijk teken opnieuw in verval en pas nadat het volk samen met Jozua het land binnengetrokken was werd bij Gilgal dit uiterlijk teken opnieuw ingesteld.

Jozua 5: 2 – 3 Te dien tijde zei Yahweh tot Jozua: Maak je stenen messen en besnijdt de Israëlieten opnieuw, ten tweeden male. Toen maakte Jozua zich stenen messen en hij besneed de Israëlieten op de Heuvel der voorhuiden.

Kennen wij nu een uiterlijk alternatief voor deze besnijdenis. Drogredenaars proberen ons hier inderdaad van te overtuigen. Paulus stelt echter helder en duidelijk dat tegenover die uiterlijke handeling van het volk Israël er nu een geestelijke handeling staat waar geen uiterlijke menshand aan te pas komt.

*Colosse 2: 11 In Hem ben jij ook met een besnijdenis, die **GEEN WERK VAN MENSENHANDEN** is, besneden door het afleggen van het lichaam van het vlees, in de besnijdenis van Christus,*

Jazeker, geen werk van mensenhanden! Toen God ons het geloof schonk, toen gingen onze ogen open en kregen we zicht op wat Vader God in het werk van Zijn Zoon aan ons tot stand heeft gebracht. Nee, onze haardracht bleef gewoon hetzelfde. Aan onze kleren was ook helemaal niets veranderd. Dat geamputeerde been was ook niet plotseling op onverklaarbare wijze weer aangegroeid. Er was echter wel degelijk heel

concreet iets gebeurd en we kregen daar oog voor toen God ons het geloof schonk. Er is namelijk iets gebeurd waardoor wij nu *'die volheid in Hem (Christus) verkregen hebben'* (Colosse 2: 10). We zijn namelijk *'besneden met een besnijdenis die geen werk van mensenhanden is'* (Colosse 2: 11).

Nog maar eens heel concreet: Nee, dit is geen werk van mensenhanden! Het zou dus heel apart zijn als hier de waterdoop mee bedoeld werd. Probeer dat maar eens zonder mensenhanden voor elkaar te krijgen. De vraag is echter: Wat is deze besnijdenis die aan ons voltrokken is en waar heeft dat plaatsgevonden?

Het antwoord gaan we niet in onze traditie zoeken. We weten inmiddels dat die thuishoort bij de drogredenen van menselijke filosofie. We hoeven het ook niet te zoeken in onze eigen ervaringen omdat Paulus zelf in de bovenstaande tekst hier antwoord op geeft. Een antwoord zoeken in de Bijbel zelf is ook de enige solide weg voor de Bijbelgelovige om te bewandelen.

Paulus zelf zegt hier dat deze besnijdenis die aan ons voltrokken is plaats vond *'in de besnijdenis van Christus'*. Nu is het de vraag of dit is wat er gebeurde toen de Heer acht dagen oud was en Hij in de Tempel besneden werd?

Lukas 1: 59 En het geschiedde, toen de achtste dag was aangebroken, dat zij kwamen om het kind [Jezus] te besnijden,

Volgens de letterlijke interpretatie van de bovenstaande tekst uit Colosse kan die gebeurtenis, die op Zijn achtste dag plaatsvond, niet slaan op *'de besnijdenis van Christus'*. Wat er bij de acht dagen oude Jezus gebeurde was namelijk wel degelijk een uiterlijke ceremonie die met mensenhanden plaats vond. Wanneer is Christus dan besneden zonder mensenhanden?

De uiterlijke besnijdenis in het joodse volk was een schaduw van hetgeen komen moest. Abraham werd door God zelf d.m.v. dit uiterlijk teken apart gezet van alle andere zondaren. Zijn besnijdenis gaf aan dat zijn oude bestaan voorbij was, het was door God geoordeeld. Nu had hij een nieuwe positie bij God.

Bij de wetgeving trouwde het hele volk Israël met God. Uiterlijk werd dit huwelijksverbond vastgelegd in de wetgeving. Het uiterlijke teken van deze verbondenheid aan God en dus de beëindiging van het oude, losse bestaan was de besnijdenis.

Was in die tijd iemand persoonlijk behouden door dit uiterlijk teken? Nee, ook in die huishouding van God was behoudenis puur op grond van genade en kreeg men daar deel aan via geloof (Hebreeën 11). In die huishouding kwam dat geloof echter wel degelijk d.m.v. uiterlijke zaken openbaar.

Besnijdenis was dus destijds ook alleen maar een uiterlijke daad met handen verricht, maar sprak als schaduw van de beëindiging van het oude zondige leven en een nieuwe verbinding.

Het echte werk op het kruis was onzichtbaar. Die *'besnijdenis van Christus'* is op het kruis gebeurd. Maar let goed op!!!! Het was niet het kruis als prachtig uiterlijk teken, waar het hier om draait. Het waren ook niet de spijkers, die door mensenhanden door zijn handen en voeten gedreven werden. Tja, in hedendaagse films over het lijden van Christus (zoals *'The Passion'*) wordt alles wat mensen Hem aandeden overbelicht, waardoor er een onjuist beeld van het lijden van Christus wordt getekend.

Niet de spijkers door Zijn handen hebben de verzoening van de wereld tot stand gebracht. Ook niet de spotwoorden die de omstanders riepen. Geen enkele uiterlijke handeling heeft dit tot stand gebracht. Het was datgene wat geen één van de omstanders waar kon nemen tijdens die drie uren dikke duisternis.

Voor iedereen sloot de Heer de deur naar het oude leven en de deur naar het nieuwe leven werd geopend toen Hij het uitriep:

Markus 15: 34 Eloi, Eloi, lama sabachtani, hetgeen betekent: Mijn God, mijn God, waartoe hebt U Mij overgelaten?

(Even voor de duidelijkheid: Vader God heeft Hem nooit verlaten.

Johannes 16: 32 Ik (Christus Jezus) ben niet alleen, want de Vader is met mij.

Het gaat hier over een door God overlaten van de Zoon in de handen van Zijn vijanden.)

Dit werk hier, dat de Zoon de deur naar het oude leven afsloot en naar het nieuwe leven opende, daar heeft God ons aan verbonden. Door geloof zijn onze ogen daarvoor open gegaan. Zo zijn we *'besneden met de besnijdenis van Christus'* (Colosse 2: 11). Je kan dus zeggen dat Vader God Hem dus daartoe over heeft gelaten in de handen van de vijandige wereld.

Mochten we nog niet doorhebben wat daar op het kruis met ons gebeurd is? Dan legt Paulus dat nog verder uit in de volgende verzen.

Colosse 2: 12 – 13 omdat jij met Hem begraven bent in de doop. In Hem ben jij ook mee opgewekt door het geloof aan de werking van God, die Hem uit de doden heeft opgewekt. Ook jou heeft Hij, dood zijnde voor je overtredingen en onbesnedenheid naar het vlees, levend gemaakt met Hem, toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold,

Paulus gebruikt hier een heel essentieel woordje in deze verzen: *'mee'*. Dat kan je weergeven door *'samen met'*.

1/ We zijn *'samen met Hem begraven'*.

2/ We zijn *'samen met Hem opgewekt'*.

3/ We zijn *'samen met Hem levend gemaakt'*.

Zijn dit uiterlijke of innerlijke zaken? Een duidelijke paralleltekst die deze handeling aan ons zonder mensenhanden nog meer verheldert vinden we in de Romeinenbrief.

Romeinen 6: 5 Aangezien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan Zijn dood, zullen wij het ook zijn met hetgeen gelijk is aan Zijn opstanding;

We zijn samengegroeid in Zijn dood en in Zijn opstanding. De Staten Vertaling zegt het nog mooier: We zijn *'één plant met Hem geworden'*. Twee planten zo laten samengroeien tot één plant. Zo zijn wij samengegroeid in de dood en opstanding van Christus.

20. Christus Werk Waardeloos?

Colosse 2: 12 – 13 omdat jij met Hem begraven bent in de doop. In Hem ben jij ook mee opgewekt door het geloof aan de werking van God, die Hem uit de doden heeft opgewekt. Ook jou heeft Hij, dood zijnde voor je overtredingen en onbesnedenheid naar het vlees, levend gemaakt met Hem, toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold,

1/ We zijn 'samen met Hem begraven'.

2/ We zijn 'samen met Hem opgewekt'.

3/ We zijn 'samen met Hem levend gemaakt'.

Is dit alles voor jou alleen maar een aardige theorie? Is het alleen maar een mooi plaatje van je positie waar je in de samenkomst een goede preek over kan beluisteren? Vervliegt deze waarheid gelijk weer als je thuisgekomen midden in de werkelijkheid van alledag weer probeert een goede moeder te zijn tussen al die jengelende kinderen? Kijk, dit is de nood van de evangelische christenen!

Velen weten niet van de geweldige volheid die hun deel is te midden van het dagelijkse huishouden, te midden van die verziende omgeving op het werk. Daar waar christenen er wel weet van hebben handelen zij vaak alsof dit 'samen gegroeid zijn met Christus' niet de werkelijkheid is.

Colosse 2: 17 terwijl de werkelijkheid Christus is.

Laat ik het maar eens heel radicaal stellen. Als jij jouw eigen oplossingen, misschien met Bijbelteksten onderbouwd, voor het praktische leven zoekt, zeg je eigenlijk heel simpel:

'Het werk van Christus is voor mijn praktisch leven waardeloos! Ik zal het allemaal zelf moeten doen! Ik moet mijn man onderdanig zijn. Ik mag in de gemeente niet spreken. Ik moet evangeliseren. Ik moet de samenkomsten bezoeken. Ik moet lief zijn voor mijn medemens. Ik mag niet roken. Ik mag niet drinken. Ik mag niet vloeken. Enz. enz. Daar waar ik mijn broeder of zuster zie falen in mijn regels beoordeel ik dat. We moeten toch zeker toezien op elkaar?'

Ja, natuurlijk weet ik wel dat je dan aan de Heer vraagt of Hij je wil helpen in al je pogingen. Nog maar eens een radicale stelling hier overheen. Jij maakt daarmee de Heer tot het knechtje van jouw werkzaamheden, jouw inspanningen.

Paulus had het volgens jou dus helemaal mis? Hij had het dus zo moeten schrijven:

"Nu jij Christus Jezus, de Heer, ontvangen hebt (Colosse 2: 6), moet je wel proberen je broeder lief te hebben?"

Lees jij zo de Bijbel? Is dat praktisch? Echt, jij kan die hoge norm die God eist nooit en te nimmer volbrengen. Jouw eigen zogenaamd 'christelijke' norm staat op zo'n grote afstand van Gods norm. Gods norm is de volmaaktheid van Christus. Besef dat de afstand van jouw 'christelijke' norm tot de eis van God veel en vele malen groter is dan dat korte stukje afstand van jouw norm tot die van de moordenaar, de echtbreker, de hoereerder, de goddeloze. Vanuit Gods hoge eis bekeken sta je vrijwel op gelijke voet met hen.

Romeinen 3: 23 Want allen hebben gezondigd en komen tekort aan de heerlijkheid van God,

Wat jouw praktijk met al je eigen pogingen betreft kom je tekort aan de heerlijkheid, oftewel de eer van God. Maar jouw pogen iets voor God te betekenen hoeft niet langer jouw praktijk te zijn. Jij hebt in Christus de volheid ontvangen omdat je volkomen één met Hem gemaakt bent.

21. Hoe gaat nou dat relaxte wandelen in Christus?

Jij hebt in Christus de volheid ontvangen omdat je in genade volkomen één met Hem gemaakt bent. Dat mag de basis voor jouw praktisch leven zijn. In geloof mogen we heel praktisch vanuit Zijn volheid leven. Dat is de echte werkelijkheid. Daar roept Paulus ons dan ook toe op.

Colosse 2: 6 Nu jij Christus Jezus, de Heer, ontvangen hebt, wandel in Hem,

Valt het jou ook op dat Paulus hier niet zegt wat je zoveel hoort: *'wandel met Hem'* of *'wandel achter Hem aan'*. De discipelen, tijdens de rondwandeling van Jezus op aarde, deden dat wel. Hoe hadden ze het in die tijd ook voor elkaar moeten krijgen om *'in Hem'* te wandelen? Nee, maar achter Hem aan wandelen was voor hen nou juist weer helemaal niet iets zweverigs. Ze konden letterlijk gewoon achter Hem aan wandelen. Daarom werden ze ook volgelingen genoemd. Daar werd ook al niks overdrachtelijks mee bedoeld.

De vernederde Heer, waar zij uiterlijk mee verbonden waren als volgelingen, was in die tijd nog bij hen. Er was in het geheel nog geen sprake van een werkelijke eenwording. De eenwording die wij kennen is juist door de dood en de opstanding een werkelijkheid geworden. Die eenwording was in die tijd ook nog *'een geheimenis'* totdat Paulus dit helder uiteenzette.

Colosse 1: 27 Hun heeft God willen bekendmaken, hoe rijk de heerlijkheid van dit geheimenis is onder de heidenen: Christus in jullie, de hoop der heerlijkheid.

Colosse 2: 2 – 3 opdat zij het geheimenis Gods mogen kennen, Christus, in wie al de schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn.

Wij kunnen en mogen nu *'in Hem'* wandelen (Colosse 2: 6). Hoe doe je dat? Geloof! Hoe leert iemand de Heer Jezus als zijn Redder kennen? Dat is toch ook door geloof? Het is een kwestie van simpel vertrouwen dat het werk van de Heer met al zijn heerlijke gevolgen ook voor jou is. Is dat geloven een prestatie van jouw kant? Nee, dat is een geschenk van God. God toont ons de verheerlijkte Heer in de hemel. Hij is *'de werkelijkheid'*. En wij mogen met volle teugen genieten van onze plek met Christus daar in God. Kijk, dat is nou simpel wandelen *"in Hem"*.

Colosse 2: 6 – 7 Nu jij Christus Jezus, de Heer, ontvangen hebt, wandelt in Hem, geworteld en dan opgebouwd wordend in Hem, bevestigd wordend in het geloof, zoals je geleerd is, overvloeiende in dankzegging.

Hoe functioneert dit wandelen in Christus nu? Ter verduidelijking hiervan laat Paulus er vier woorden op volgen:

1/ Geworteld

2/ Opgebouwd

3/ Bevestigd

4/ Overvloeiend in dankzegging

We beginnen bij het eerste woord. De tijdsvorm van dit woord *'geworteld'* legt de nadruk op een afgerond werk met een doorgaand effect. Deze gelovigen in Colosse, maar ook jij en ik, zijn eens voor altijd geworteld in Christus. Dit is simpel het werk van Gods genade alleen. God heeft onze wortels onlosmakelijk aan Christus zelf verbonden. Daardoor zijn die wortels stevig verankerd tot een vaste basis.

Voorbeeld:

We hadden in Gouda een hoge wilg in onze tuin laten omzagen. Niemand kwam op het snuggere idee om de boom met wortels en al uit te graven. Hadden ze dat wel gedaan, dan was het ook een grote ramp geworden omdat die wortels zich niet alleen in onze tuin hadden vastgehecht. De tuinen van de burens in een behoorlijk ruime omtrek en ook het publieke terrein zouden volkomen geruïneerd zijn geworden als we dat gedaan hadden. Zijn wortels zaten stevig verankerd. De boom liep dus ook weer uit.

Toen wij Christus Jezus als onze Heer ontvingen in ons leven, toen zijn onze wortels eens voor altijd stevig verankerd in Christus zelf. Geloof me, dat is een veel sterkere verankering dan die van onze wilg. We hoeven dus nooit meer opnieuw verankerd te worden in Christus zelf.

Zo, dat was het eerste woord. De overige drie woorden hebben een andere tijdsvorm in het Grieks. Het is de tegenwoordige tijd met de nadruk op een voortdurend doorgaande werking. Het woordje '*wordend*' staat er dan ook in onze NBG vertaling bij de volgende twee terecht bij en kan je dus ook bij de laatste erbij lezen: '*Overvloeiend wordend*'.

Als gevolg van dat we geworteld zijn in Christus, ondergaan we deze volgende drie zaken als een altijd doorgaand proces. Wij zijn het niet die onszelf opbouwen in Christus. Wanneer we geworteld zijn in Hem bouwt Hij ons op. Het is puur genade. Wij zijn het niet die onszelf bevestigen in het geloof. Wanneer we geworteld zijn in Christus is Hij het die ons bevestigt in ons geloof. Het is genade. Wij zijn het niet die als een eigen werk overvloeien in dankzegging. Wanneer we geworteld zijn in Christus bewerkt Hij die overvloeiing in dankzegging in ons. Jazeker, zelfs dat is genade.

Deze drie zaken worden ons hier getekend als een doorgaand proces dat het gevolg is van ons geworteld zijn in Christus. Waarom stopt het dan zo vaak in een christenleven? Waarom stagneert dat opgebouwd worden in Christus dan zo vaak? Waarom stopt dat bevestigd worden in het geloof dan zo makkelijk? Waarom vloeien we dan niet altijd over in dankzegging? Is dat wellicht niet het vanzelfsprekend gevolg van het feit dat we deze drie zaken niet simpel aan de genadige werking van de Heer overlaten, maar denken zelf daar een handje bij te moeten helpen?

We vinden vaak het proces dat Paulus hier tekent gewoon niet logisch. Wij vinden dat we toch wel aan onze opbouw moeten werken. Wij vinden vaak dat we toch wel het geloof moeten bevestigen. Als goed christen hoor je wat te doen aan je dankzegging, vinden wij. Dat veroorzaakt de stagnatie in het simpel wandelen '*in Christus*'.

Het zijn dit soort misleiders die ons met drogredenen gevangen willen nemen met argumenten als: '*dat mag niet*' en '*zo hoor jij je als goed christen te gedragen*' (Colosse 2: 16-23). Kijk, zodra we overstag gaan voor dat soort argumenten putten we simpelweg niet meer met ons vertrouwen uit '*de werkelijkheid: Christus*'.

Wat gebeurt er als we ons oor te luisteren leggen bij dit soort misleiders? Natuurlijk zijn we dan nog geworteld in Christus. Natuurlijk zijn we dan nog altijd besneden in Christus besnijdenis. Maar deze misleiders pikken deze basis als de bron voor jouw praktische werkelijkheid weg en brengen je dan weer terug op de basisbeginselen van de wereld (Colosse 2: 8 & 20), oftewel een wettisch beginsel. Een beroerde basis voor een praktisch geloofsleven.

'*Opgebouwd wordend*', '*Bevestigd wordend*' en '*Overvloeiend wordend*' geeft aan dat de Heer zelf dit doorgaande werk in ons bewerken wil. We mogen leven uit genade en genade alleen. En wanneer we ons eenmaal bewust worden van onze onlosmakelijke verbondenheid met de verheerlijkte Heer in de hemel dan proef je ook opeens dat het woord, oftewel de Logos, namelijk Christus rijkelijk in je gaat wonen. Zo werkt die genade van God.

Colosse 3: 16 Het woord, namelijk Christus, woont rijkelijk in jullie, zodat jullie in alle wijsheid elkaar leren en terechtwijzen en met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingende, God dank brengt in jullie harten.

Zonder wetten, zonder geboden, zonder regels, alleen maar Christus. Dat wordt toch losbandigheid? Wow, wat een onvoorstelbare drogreden! Ken je die misleiding? Feitelijk wordt er dan gezegd: '*Christus is losbandig*'. Dat is de feitelijke bewering.

Colosse 2: 4 Dit zeg ik, opdat niemand jou met drogredenen misleidt.

Colosse 2: 16 Laat dan niemand je blijven oordelen.

Colosse 2: 20 waartoe laat jij je, alsof jij in de wereld leeft, geboden opleggen?

Genade, Gods overvloed van genade is er voor iedereen. Voor jou en mij. Wat een rijkdom!

22. Psalm 23: 5 Mijn Beker Vloeit Over

Jazeker, we hebben een overvloeiende beker! Dat overvloeien van Gods genade gaan we nu ter afsluiting van onze serie “*Genade, genade en nog eens genade*” nog wat nader belichten.

Ik wil mezelf, bij de bestudering van dit onderwerp, een bepaalde mate van vrijheid toekennen in de toepassing van de woorden in de Schrift. Mijn voornaamste doel is namelijk niet het recht toe recht aan uitzetten van een bepaald gedeelte. Het gaat er mij met name om dat ik wat woorden van troost, bemoediging en kracht aan jullie kwijt kan.

De woorden van de Psalmist “*Mijn beker vloeit over*” doen mij denken aan enkele superlatieven, die ik in het Nieuwe Testament verbonden vind aan Gods overvloeiende genade. Maar laten we eerst eens even naar die beker kijken.

Let op, de Bijbel kent meerdere bekere. Natuurlijk vind je in de Bijbel heel letterlijke bekere zoals die van de Farao (Gen. 40: 2). Maar er zijn ook aardig wat figuurlijke bekere in de Schrift. Het 1e voorbeeld vinden we in onze eigen tekstplaats. Ik geeft er hier nog enkele voorbeelden. De allerbekendste is de beker, die wordt gedronken bij het avondmaal:

Lukas 22:20 Evenzo de beker, na de maaltijd, zeggende: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, die voor jullie uitgegoten wordt.

Een beker, die het wel heel persoonlijk maakt komen we in onze God (Vader God, Yahweh) tegen. Yahweh is namelijk onze beker. Zo noemt Hij zichzelf.

Psalmen 16:5 Yahweh, mijn erfdeel en mijn beker, U zelf bestendigt wat het lot mij toeweest.

Dan heb je profetisch een beker, die wij 'Irak' zouden noemen. Dat is een beker, die de volken moeten drinken. Wordt dit land en dit volk met al die verschrikkelijke oorlogen, waar we nu dagelijks in het nieuws al mee vertrouwd zijn geraakt, nu al niet gedronken?

Jeremia 51:7 Babel was in de hand van Yahweh een gouden beker die de hele aarde dronken maakte; van zijn wijn dronken de volken, daardoor werden zij verduerd.

Profetisch zijn er veel beroerde bekere:

Jesaja 51:17 de beker van Zijn grimmigheid

Jesaja 51:22 de beker van de bedwelming;

Jeremia 25:15 deze beker met de wijn van de gramschap

Ezechiël 23:33 een beker van huivering en ontzetting

Openbaring 14:10 de beker van Zijn toorn;

De Heer spreekt ook over de beker van Zijn lijden.

Mattheus 26:42 Mijn Vader, indien deze beker niet kan voorbijgaan, tenzij dan dat Ik die drink, uw wil geschiede!

Dan is er ook nog de beker waar Psalm 23 eerder al over lijkt te spreken.

Psalmen 116:13 De beker van de verlossing zal ik opheffen, ik zal de naam Yahweh aanroepen.

Kijk, dat is onze overvloeiende beker. Dat mijn beker overvloeit geeft heel duidelijk aan dat er een zodanige volheid is, zo'n rijkdom, dat het niet meer te bevatten is. Mijn deel in de Heer is een overvloeiende rijkdom.

Psalm 66: 12 U voerde ons uit in de overvloed.

Het woord 'overvloed' hier is hetzelfde woord als in Psalm 23 het 'overvloeien' van mijn beker. De Heer heeft de beker van mijn verlossing met royale hand gevuld. Dat is dan ook de reden dat er in het Nieuwe Testament zoveel uitspraken in de overtreffende trap staan. Het is genade, genade en nog eens genade, oftewel er is een overvloed aan genade. Onze beker vloeit over.

De superlatieven van genade in het Nieuwe Testament zijn een nadere uitwerking van deze overvloeiende beker. We hebben een God, die ons in de overvloed uitvoert.

Hier volgen alvast enkele van die superlatieven:

LIEFDE, die de kennis te boven gaat

VREUGDE, die onuitsprekelijk is

VREDE, die alle verstand te boven gaat

GENADE, die overvloedig is

KRACHT, die uitermate groot is

Dat zijn er dan nog maar een paar. "*Mijn beker vloeit over*".

23. Genade Meer Dan Overvloedig

1 Corinthe 2:9 Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen,

Als we nadenken over Gods plan van verlossing en daarin Zijn meer dan overvloedige genade, dan is deze uitspraak het beste uitgangspunt. In ons armetierige alledaagse taalgebruik is de rijkdom van Zijn plan niet te vangen zonder overdrijving, zonder dat we ons voortdurend keren tot de overtreffende trap. Toch willen we weergeven wat ons hart heeft leren kennen van Hem en dus zijn we overgeleverd aan deze superlatieven.

Voor Gods plan gaan we naar de Romeinenbrief. We zullen zien dat als Paulus het heeft over de rechtvaardiging van onze zonden hij nog gewone taal gebruikt. Het is genade wat ons rechtvaardigt.

Romeinen 3: 24 We zijn om niet gerechtvaardigd uit Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus. Hier zien we de basis van Gods plan van verlossing. Het kon niet anders, het moest uit genade zijn.

Romeinen 4: 16 Daarom is het alles uit geloof, opdat het zou zijn naar genade, In die genade hebben we de toegang en staan we ook vast.

Romeinen 5: 2 door wie wij ook de toegang hebben verkregen in het geloof tot deze genade, waarin wij staan,

Tot en met Romeinen 5: 12 draait alles in Paulus betoog om de daden, oftewel de zonden en overtredingen van het individu. Het gaat dus over wat de mens doet en niet over wat de mens is. Dat onderwerp verandert in hoofdstuk 5: 12. In plaats van de daden gaat het dan over de mens zelf. In plaats van over zonden gaat het over de zonde als macht in de mens. Het is dan ook hier dat we bij Paulus een hele verandering in zijn taalgebruik zien. Bij de zonden, de daden, spreekt Paulus over Gods genade. Nu Paulus hier over ons allen als mensen spreekt, heeft hij het over de genade, die meer dan overvloedig is. Paulus kan dus niet anders dan te gaan spreken in de overtreffende trap. Hij komt dan ook aan met superlatieven. Daarvoor is het nu goed om ook even de teksten erbij te lezen.

*Romeinen 5: 18 - 20 Zoals het door één daad van overtreding tot in alle mensen tot in veroordeling gekomen is, zo komt het ook door één daad van gerechtigheid tot in alle mensen tot in rechtvaardiging ten leven. Want, gelijk door de ongehoorzaamheid van één mens zeer velen zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van één zeer velen rechtvaardigen worden. Maar de wet is er bijgekomen, zodat de overtreding toenam; waar evenwel de zonde toenam, is de genade **MEER DAN OVERVLOEDIG** geworden,*

Als Paulus dus spreekt over Gods plan van verlossing betreffende de mens als mens, niemand uitgezonderd, dan kan hij niet anders of dan komt die overtreffende trap in zijn taalgebruik binnen. Dit is niet meer zomaar genade. Dit is niet zomaar overvloedige genade. Nee, dit is meer dan overvloedige genade.

Hier in deze verzen 18 t/m 20 van Romeinen 5 heeft Paulus iets neergeschreven dat hem echt met stomheid slaat. Hij weet er geen woorden meer voor te vinden. Hij zoekt hier dan ook de meer dan overtreffende trap. Is dat nou net zoiets als wat je in het tegenwoordige, Nederlandse, populaire taalgebruik hoort langskomen? Men kijkt naar kunstwerken of prestaties van mensen en het is allemaal gruwelijk. Men bedoelt dan dat het meer dan mooi is, ja meer dan prachtig, ja zelfs meer dan schitterend. Het is dan ook echt gruwelijk mooi. Je hebt dat ook bij muziek. Men kan zich zo verliezen in de schoonheid van bepaalde

nummers, dat zodra men dan eindelijk weer op aarde is geland men alleen maar kan fluisteren: “*Afgrijselijk! O mensen, wat afgrijselijk mooi!*”

Nee, Paulus is hier niet bezig met Popi Jopi gezwam. Hij tekent de verpletterende schoonheid, liefde en genade van het plan van Vader God. Er is namelijk iets gebeurt aan alle mensen, ja echt, alle mensen, geen enkele uitgezonderd! Wat blijkt namelijk? Alle mensen zijn onder veroordeling terecht gekomen, niemand uitgezonderd. Nou, daar staan we allemaal, echt allemaal, als dat stelletjes losers! Niet één is erbij, die een beetje wat minder sukkeltje zou zijn. Stelletje miskleunen, die we zijn! Hoe kan dat? Nou, we hoeven alleen maar eventjes naar de start van die mensheid te kijken. Zoals Paulus het hier tekent: Dit is gekomen door slechts één daad van overtreding en het is gelijk helemaal mis voor echt iedereen, niemand uitgezonderd.

Romeinen 5: 18 Zoals het door één daad van overtreding tot in alle mensen tot in veroordeling gekomen is, zo komt het ook door één daad van gerechtigheid tot in alle mensen tot in rechtvaardiging van leven.

Die ellende is het deel van de hele mensheid geworden. Tot in alle mensen is het tot in veroordeling gekomen. Niemand uitgezonderd. Maar!!!!!!! Jazeker, maar! Maar nu komt het ook door één daad van gerechtigheid tot in alle mensen tot in rechtvaardiging van leven.

Hé jongens! Hé meisjes! Hé genderneutralen! Kijk nou eens eventjes wat er met alle mensen, ja echt alle mensen, nu gebeurd is! Er is rechtvaardiging van het leven gekomen!

“Wat hebben wij dan gedaan? Hoe hebben wij dit dan voor elkaar gekregen?”

Hé! Wat krijgen we nou? Zie je wat ik nu in mijn vraagstelling hier zomaar inbreng?

Er is door één daad van overtreding iets gebeurd en er is door één daad van gerechtigheid ook iets gebeurd. “O”, denken wij, “*dat is aan ons gebeurd. Wij zijn dus de hoofdrolspelers in dit Bijbelgedeelte*”. Die volstrekt verkeerde lijn van denken heb ik met mijn vraagstelling hier ingebracht:

“Wat hebben wij wel niet gedaan? Hoe hebben wij dit voor elkaar gekregen?”

Er is dus iets volstrekt verkeerd aan ons gebeurd, maar er is ook iets ontzaglijk geweldigs aan ons gebeurd, maar daarmee zijn wij niet de hoofdrolspelers. Ik ben niet tot in veroordeling terecht gekomen door mijn keuzes of mijn inspanningen. Ik ben dan ook niet tot in rechtvaardiging van leven terecht gekomen door mijn keuzes of inspanningen.

In dit Bijbelgedeelte zijn er twee hoofdrolspelers. De eerste heeft een daad van overtreding gedaan, waardoor ik en jij en echt iedereen tot in die veroordeling is gekomen. De tweede hoofdrolspeler heeft een daad van gerechtigheid gedaan, waardoor eveneens ik en jij en ook echt iedereen tot in die rechtvaardiging van leven is terecht gekomen.

Eén hoofdrolspeler bracht de dood tot in alle mensen.

Eén hoofdrolspeler bracht het leven tot in alle mensen.

Voor beide resultaten voelen wij ons tamelijk hulpeloos, nietwaar?

Prima, dat is de bedoeling ook!

Het is alles genade en genade alleen!

Daar waar de ogen voor die grandioze liefde en genade van God open gaan, daar kunnen we net als Paulus niet meer anders dan in superlatieven denken en spreken.

*Romeinen 5: 20 Waar de zonde toenam, is de genade **MEER DAN OVERVLOEDIG** geworden,*

Prijst die God van liefde en genade!

24. Een meer dan overvloeiende rijkdom van genade

In Romeinen zagen we dat Paulus in Romeinen 5: 12 een sprong maakt. Eerst sprak hij over de zonden en Gods antwoord: de genade. Heb je echt door waar Paulus dan over spreekt? Besef goed dat het dan dus om alle daden of gedragingen gaat, die gekenmerkt worden door het totaal missen van hun doel. Vanzelfsprekend kan dat moord zijn. Vanzelfsprekend kan dat overspel of seksuele perversie zijn. Maar het kan ook dat gedrag van ons zijn dat we in onze dienst voor God toepassen. Alles wat vanuit onszelf als mens voortkomt en niet vanuit Gods overvloeiende genade mist Zijn doel en is dus zonde. Dat is het wezenlijke onderwerp van het thema “*zondedaden*”. Dat thema put Paulus in de Romeinenbrief uit t/m hoofdstuk 5 vers 12.

Na vers 12 van Romeinen 5 spreekt Paulus over de mens als mens. Daar is Gods antwoord een meer dan overvloedige genade. Zo'n sprong komen we in het 1e hoofdstuk van Paulus brief aan Efeze ook tegen. Lees maar mee:

Eerste onderwerp: Zondedaden

*Efeze 1: 7 in Hem (Christus) hebben wij de verlossing door Zijn bloed, de vergeving van de overtredingen, naar **DE RIJKDOMMEN** van Zijn genade,*

Tweede onderwerp: De mensheid oftewel de mens als mens

*Efeze 1: 8 – 10 (De rijkdommen van Zijn genade) welke Hij **OVERVLOEDIG DOET TOESTROMEN** tot in ons in alle wijsheid en verstand, door ons het geheim van Zijn wil te doen kennen, in overeenstemming met het plezier, dat Hij Zich in Hem (Christus) had voorgenomen, betreffende de huishouding van de volheid van de tijden, alles wat in de hemelen en op de aarde is in de Christus te hoofden;*

In vers 7 komen we opnieuw die daden van de mens tegen, de overtredingen, oftewel elk gedrag dat uit onszelf als mens voortkomt (moreel verwerpelijk, maar net zo goed hetgeen moreel te prijzen valt. Elk zelfstandig of onafhankelijk gedrag).

Gods antwoord op al dit onafhankelijk gedrag van ons mensen zijn de rijkdommen van Zijn genade. Die rijkdommen van Zijn genade herken je in de vergeving van al die overtredingen. Een grote reden om enthousiast “*Amen, Hallelujah!*” te juichen.

Maar in dat tweede gedeelte komt die overvloeiende beker aan genade! Hier in Efeze vertrouwt God ons ook Zijn plan toe met alles wat in de hemelen en op de aarde is. Hij vertrouwt ons dat plan toe door ons het geheim van Zijn wil te doen kennen. Met dat Hij ons dat plan toevertrouwt bewijst God aan ons overvloedig alle rijkdommen van genade in alle wijsheid en verstand. De beker van verlossing, die God ons hier aanreikt, is weer overvloedig.

Let nou goed op wat er concreet staat! Alle rijkdommen van Gods genade zijn reeds overvloedig bewezen. Dat staat er echt. Dat betekent dat het niet meer nodig is om God te bewegen ons die overvloed van Zijn genade te bewijzen. Hij heeft het namelijk al gedaan. Die uitspraak kunnen we dus niet alsnog even omdraaien om het aan onze emotionele beleving aan te passen.

Die overvloedige rijkdommen van Gods genade heeft God aan ons bewezen, maar Hij is ook nog met iets aan ons bezig. Hij is namelijk bezig om ons het geheim van Zijn wil te doen kennen. Dit leren kennen van het geheimen van Zijn wil wordt vergezeld door alle wijsheid en verstand. Let goed op! Die wijsheid en verstand zit dus reeds besloten in dat overvloeiende pakket, dat God aan ons geschonken heeft?

Hier lezen we onomwonden dat God ons het geheim van Zijn wil bekend maken. Gods wil betreffende de mensheid is dus eigenlijk verstopt. Maar nu is het onvoorstelbare ook echt gebeurd: God heeft aan ons dat geheim verklapt. Dat geheim stroomt nu tot in ons vanwege de rijkdommen van Gods genade. De rustplek waar vanuit dat alles plaatsvindt is dus alle wijsheid en inzicht. Houd in gedachte dat het hier in dit tweede deel niet meer gaat over het gedrag of de daden, maar dat deze overvloeiende rijkdommen betrekking hebben op de mens. Hoeveel mensen dan wel? Allen oftewel alles.

*Efeze 1: 8 – 10 (De rijkdommen van Zijn genade) welke Hij **OVERVLOEDIG DOET TOESTROMEN** tot in ons in alle wijsheid en verstand, door ons het geheim van Zijn wil te doen kennen, in overeenstemming met het plezier, dat Hij Zich in Hem (Christus) had voorgenomen, betreffende de huishouding van de volheid van de tijden, alles wat in de hemelen en op de aarde is in de Christus te hoofden;*

Wat is de rustplek hier in dit gedeelte? In alle wijsheid en verstand.

Efeziërs 1:8 Gods genade, die Hij overvloedig doet toestromen tot in ons in alle wijsheid en inzicht,

De vraag is: Wie is die wijsheid, in wie wij mogen rusten? Dat is vanzelfsprekend Christus Jezus zelf, de Zoon van God. Die Zoon van God wordt nu dwars door ons heen als de “*Veelkleurige Wijsheid*” van God geproclameerd.

*Efeziërs 3:10 opdat nu aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten door de gemeente bekend gemaakt zou worden de **VEELKLEURIGE WIJSHEID** van God,*

God doet Zijn genade overvloedig toestromen tot in ons in alle wijsheid en inzicht. Paulus heeft het vaker over dit duo, wijsheid en inzicht. We worden er namelijk helemaal vol mee gemaakt.

*Colossenzen 1:9 Dat jullie vervuld mogen worden met de kennis van Zijn wil, in “**ALLE WIJSHEID**” en “**GEESTELIJK VERSTAND**”;*

Christus is die wijsheid, die elk mens volmaakt gaat maken.

*Colossenzen 1:28 Hem verkondigen wij, terwijl wij ieder mens vermanen en ieder mens leren in **ALLE WIJSHEID**, om ieder mens volmaakt te stellen in Christus.*

Komt die boodschap overeen met het eerste hoofdstuk van Efeze, wat we als eerste doornamen? Als Paulus in het eerste hoofdstuk van Efeze nu zo ingaat op die overvloeiende rijkdommen van Gods genade, waar loopt dit dan op uit?

*Efeziërs 1: 10 De volheid der tijden, om **ALLES** wat in de hemelen en wat op de aarde is in de Christus te hoofden;*

Zie je de overeenkomst met Colosse 1: 28? Paulus onderwijs is onderwijs aan “**ALLE**” mensen. Het is onderwijs in alle wijsheid. Het volmaakt stellen in Christus is het doel van de verkondiging voor “**ALLE MENSEN**”.

Lees nog eens rustig Efeze 1: 7 – 10, want God bewijst die overvloed van de rijkdommen van Zijn genade aan ons allen. Jazeker, mijn beker vloeit over.

25. Liefde, Die De Kennis Te Boven Gaat

Daar heb je alweer een overtreffende trap! Het is in de Schrift heel simpel om van het ene superlatief “*genade, die meer dan overvloedig is*” op het volgende superlatief “*liefde, die de kennis te boven gaat*” te belanden. We hoeven alleen maar door te lezen in die hoofdstukken van Efeze, die het geheimenis beschrijven. Precies in het evenwicht van de weegschaal met aan de ene kant de leer (Hoofdstuk 1 t/m 3) en aan de andere kant de praktijk (Hoofdstuk 4 t/m 6) komen we in het gebed van Paulus in Efeze 3: 14 – 21 ons volgende superlatief tegen.

Efeze 3: 19 en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat jullie vervuld worden tot in alle volheid van God.

Paulus gebed heeft een heel duidelijk uitgesproken einddoel: Opdat we helemaal stampvol worden tot in alle volheid van God.

Zouden we er misschien nog aan twijfelen of het belangrijk is om het geheim van Gods wil te kennen, dan zou Paulus gebed ons dus over de streep kunnen trekken. Het weten van Gods plan met alles wat in de hemelen en op de aarde is heeft dus een uiterst praktisch doel voor ons leven. Daar bidt Paulus voor. Het weten van onze positie met de opgestane Heer in de rechterzij van God is dus niet een houding van hoogmoed, maar een gelovig rusten in wat Christus voor ons tot stand heeft gebracht. Paulus bidt dat we die positie mogen kennen:

Efeze 3: 17 - 19 opdat Christus door het geloof in jullie harten woning maakt. Geworteld en gegrond in de liefde, zullen jullie dan samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat jullie vervuld worden tot in alle volheid van God.

Paulus zegt hier dat we geworteld en gegrond zijn in de liefde. Dan heeft hij het over de Agape, dus de absoluut onvoorwaardelijke liefde. Dat is de liefde van God. We zijn daarin geworteld en gegrond, dus in iets wat de gewone normale kennis te boven gaat en toch zijn we samen met alle heiligen in staat die liefde van Christus te kennen. Snap je het nog een beetje?

Ik denk dat we geen van allen het echt bevatten. Ik merk tenminste dat telkens als ik denk dat ik het hele spectrum van Gods liefde heb doorgespit, er altijd weer iets is wat me tot dusver nooit is opgevallen. En dat is eigenlijk alleen nog maar het verstandelijk beredeneren van Gods liefde. Ik wil er even wat ruimte voor nemen om wat meer in het persoonlijke van die onvoorwaardelijke liefde van God in te gaan.

De liefde van Christus, wat Paulus hier als onze wortels en ons fundament tekent, is Vader God zelf, die dwars door Zijn Zoon Zijn hart laat spreken. God verklaart jou Zijn liefde. Hij is zo belachelijk gek op jou! Zijn hele hart gaat naar jou uit! En ja, ook naar mij. Ja, Gods liefde werkt naar, aan, in en door iedereen. Er is geen grens aan die liefde.

Je hebt wellicht al ontdekt dat mijn boodschap vrijwel altijd “*Christus in ons*” is. Christus in ons betekent niks meer of minder dan onvoorwaardelijke liefde zowel als wortel en grondslag. Die Liefde reikt tot bovennatuurlijke verzadiging van Gods volheid. Van nature verstaan we niet die gigantische dimensies van Zijn liefde, de breedte, de lengte, de hoogte en de diepte. Het is Christus in ons die ons tot die ongekende hoogten voert.

Wil je bijvoorbeeld weten hoe Christus Zijn praktisch leven in ons uitwerkt?

*Galaten 5: 6 In Christus Jezus vermag noch besnijdenis iets, noch onbesneden zijn, maar geloof, **DOOR LIEFDE WERKENDE.***

Christus kennen, ook in onze dagelijkse praktische wandel, betekent dat we deelhebben aan die grote liefde van God die ons praktisch leven uitwerkt. Dat drijft ons in intens verlangen uit naar meer kennis van die God van liefde.

Die grandioze, onvoorwaardelijke liefde van God gaat onze kennis ver te boven. Het woord wat hier gebruikt wordt voor “*te boven gaan*” is een woord wat wij in het Nederlands ook gebruiken. In het Grieks is het ‘*hyperballo*’. Wij hebben het in het Nederlands over een hyperbool als wij een stijlform van overdrijving bedoelen. Zie je de duidelijke overeenkomst?

Bij ons mensen is het vaak zo dat als we veel in de overtreffende trap spreken we met een korreltje zout genomen worden. “*Ach*”, zegt men dan, “*die overdrijft altijd*”. Je staat dan eigenlijk voor leugenaar omdat je geen echte grond voor de overdrijving kan geven. Bij de liefde van Christus is dat anders. Paulus heeft in de voorgaande hoofdstukken het hechte fundament uitvoerig beschreven. Nu bidt hij er dan voor dat we dat gezamenlijk ook mogen bevatten: die liefde van Christus, die de kennis te boven gaat.

Onze beker vloeit echt over. Het gaat de kennis te boven. Is dit een ontmoediging om het te onderzoeken? Nee, Paulus bidt dit juist de gelovigen toe. Het is haalbare kaart. Het is geen onderzoek dat ons ooit bezadigd achterover doet leunen, zo van: ‘*Dat hebben we gehad*’. Het is wel een onderzoek dat volledige bevrediging geeft met als doel dat we helemaal door en door vol worden tot in alle volheid van God en het mogen uitroepen: “*Mijn beker vloeit over*”.

26. Vrede, Die Alle Verstand Te Boven Gaat

Vandaag stappen we eens in het praktische heden van nu. Ook daar werkt God Zijn overvloeiende rijkdommen van genade uit. Dus, nog best wat superlatieven over.

We hebben in de voorgaande studies het begin van onze weg met de Heer bekeken, die gekenmerkt wordt door meer dan overvloeiende genade. We hebben het einddoel van de weg bekeken, die gekenmerkt wordt door liefde, die de kennis te boven gaat. Maar nu? We zitten wel in het heden van vandaag, tussen begin en eind. Zijn er nog wat restjes superlatieven te ontdekken voor de praktijk van vandaag? Jawel! Zeker!

Israël had haar grote wonder aan het begin van de reis bij de Rode Zee. Aan het eind van de rit hadden ze een even groot wonder bij de rivier de Jordaan. Maar hoe zat het met dit volk van God onderweg in de woestijn? Nee, God liet hen niet aan hun lot over. Ook daar had het volk Israël haar eigen superlatieven met God.

Wij dan? Wij hebben ook een wandel door dit leven. We ondergaan strijd, soms vijandschap. Sommigen hebben een ziekte, waar ze toch hun hele leven op moeten inrichten. Anderen hebben te leven met een trauma, die ze maar moeten zien te verwerken. Ja, voor die praktijk van elke dag heeft God Zijn specialiteit: Zijn vrede, die alle verstand te boven gaat.

Filippenzen 4: 5 - 7 Jullie inschikkelijkheid is bij alle mensen bekend. De Heer is nabij. Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles jullie wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. En de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, zal jullie harten en jullie gedachten behoeden in Christus Jezus.

Nou vraag ik even aan jullie om goed op te letten want er is een verschil, dat we vaak niet door hebben. Je hebt de vrede 'van' en de vrede 'met'.

Dat verschil teken ik nu toch eerst even. Het draait om een verschil tussen vrede van God, die we in dit Bijbelgedeelte tegenkomen, en de vrede met God, waarvan Paulus in Rom. 5: 1 zegt dat we die vrede door onze Heer Jezus Christus reeds bezitten.

Vrede met God is een vaststaand feit voor een gelovige. Het staat ook los van wat ik bedenk en wat ik ervaar. Die vrede met God is er altijd. Paulus brengt hier echter de vrede van God direct in verband met onze harten en onze gedachten. Deze vrede ligt dus veel meer binnen onze ervaringswereld.

De grote boze buitenwereld heeft zijn invloed op ons. Door ontslag word je uit het veld geslagen. Je hart gaat met je gevoelens op de loop. Je gedachten tollen rond.

De start van het gedeelte dat ik aanhaalde is hier al een bemoediging. “De Heer is nabij”. Ik denk dat Paulus hier niet wijst op de wederkomst van de Heer. Wat Paulus hier zegt is: *Als je ontslagen wordt, de Heer is erbij. Hij staat je direct bij midden in je moeilijke ervaring. Daarom hoef je in geen ding bezorgd te zijn*”.

We zijn juist geneigd om wel bezorgd te worden in zo'n situatie. Nou, als we dan zo door de omstandigheden uit het lood geslagen zijn, vertel het dan maar allemaal aan de Heer. Alles wat je bezig houdt mag je bij Hem spuien in het vertrouwen dat Hij werken wil in jouw leven. Dat is die dankzegging, wat er misschien op het eerste gezicht bij gesleept lijkt.

Wat is het resultaat van het met God uitpraten? Dat is nou die vrede van God. Hij geeft je misschien niet wat jij uitgedokterd had, maar wel Zijn vrede. Dan is het nog vaak dat we tegen die vrede van God aankijken zonder door te hebben wat dit nou eigenlijk is, wat God ons schenkt. Het is voor ons niet alleen Zijn vrede omdat dit goede gebeuren nu van God komt. We ontvangen het uit de hand van God, dus denken we dat dit de reden is waarom het de vrede van God is, maar het gaat veel verder!

God bekijkt echt alles van boven af en Hij heeft vrede. Ja meer nog, Hij is in alles vrede. Hij is dat. Die vrede kenmerkt God. En nou ontvangen jij en ik dat wat het wezen van God is. En hoe zit het dan met alle emoties van je hart en al je gedachten? De vrede van God, die alle verstand te boven gaat, zal dat alles behoeden in Christus Jezus.

Je hebt dus die vrede, die het wezenskenmerk van Vader God is en dan geeft Paulus ook nog eens aan dat die overvloeiende vrede als een vesting om je heen staat. Je hart en je verstand was eerst open en bloot voor de ervaringen van buiten af. Wat doet God met Zijn vrede? Hij zet een muur van Zijn vrede rondom je hart en je gedachten. Het woord behoeden kom je namelijk nog ergens anders tegen en dat legt de betekenis heel goed uit.

*2 Corinthe 11: 32 Te Damascus liet de stadhouder van koning Aretas de stad der Damasceners **BEWAKEN**, om mij te grijpen,*

De Darby vertaling is hier nog duidelijker.

*2 Cor. 11: 32 In Damascus the ethnarch of Aretas the king kept the city of the Damascenes **SHUT UP**, wishing to take me;*

Die stadhouder liet de stad afsluiten. Letterlijk werd er een heel garnizoen rondom die stad gelegd. Als ik dus echt alles vertel aan de Heer, legt Hij een heel garnizoen van Zijn vrede rondom mijn emoties en mijn gedachten.

Is die vrede nou beperkt? O nee, het is een vrede, die alle verstand te boven gaat. Daar heb je ons superlatief weer van de genade, die hier aan het werk is. We kunnen nadenken over die vrede, we kunnen nadenken over het wezen van Vader God en hoe Hij dat hier deelt met ons. We krijgen er met ons verstand de vinger niet achter. Het is dan ook zoals de Psalmist het beschrijft: *“Hij richt voor mij een dis aan voor de ogen van wie mij benauwen”*. God stelt me daarom dan ook in zo’n situatie in staat het uit te roepen: *“Mijn beker vloeit over”*.

27. Onuitsprekelijke Gave

God vraagt niet. God schenkt! Probeer eens te bedenken wat wij mensen als gaven van God allemaal wel al niet van God ontvangen hebben!

*Efeze 2:8 Door genade ben jij gered, door het geloof, dat is niet uit jezelf: het is **EEN GAVE VAN GOD**;*
*Efeze 4:7 Aan een ieder van ons afzonderlijk is **DE GENADE GEGEVEN**, in overeenstemming met de maat, waarin Christus haar **ALS GAVE** geeft.*

*Jakobus 1:17 **ELKE GAVE**, die goed, en elk geschenk, dat volmaakt is, daalt van boven neer, van de Vader van de lichten, bij Wie geen verandering is of zweem van ommekeer.*

*2 Petrus 1:3-4 Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, **RIJK MET GESCHENKEN OVERLADEN** door de kennis van Hem, die ons geroepen heeft door Zijn heerlijkheid en macht; door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften **ALS MET GESCHENKEN OVERLADEN**, opdat jullie daardoor deel zouden hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst.*

Denken we na over Gods overvloeierende rijkdommen van genade, dan kan het niet anders of we vervallen in superlatieven. Daar zijn we in de studies binnen deze reeks nou alweer een tijdje mee bezig. Soms is iets zo overtreffend dat je er zelfs geen woorden meer voor hebt. Dan is het opeens onuitsprekelijk geworden.

Er zijn nogal wat zaken onuitsprekelijk in het Nieuwe Testament. Je hebt de onuitsprekelijke verzuchtingen, waarmee de Geest zelf voor ons pleit.

*Romeinen 8: 26 De Geest bidt met **ONUITSPREKELIJKE** verzuchtingen.*

Paulus heeft onuitsprekelijke woorden gehoord.

*2 Corinthe 12: 4 Paulus werd weggevoerd in het paradijs en hoorde daar **ONUITSPREKELIJKE** woorden,*

Petrus spreekt dan weer over een onuitsprekelijke vreugde.

*1 Petrus 1: 8 Door het geloof verheugen jullie je in Hem ... met een **ONUITSPREKELIJKE** en verheerlijkte vreugde,*

Opvallend is dat het in het oorspronkelijke Grieks allemaal verschillende woorden zijn. Allemaal heel mooi, maar er is maar één Persoon Die we met recht Gods onuitsprekelijke gave kunnen noemen: onze Heer Christus Jezus zelf.

*2 Corinthe 9:15 God zij dank voor Zijn **ONUITSPREKELIJKE** gave!*

Tja, is dat nou een zomaar verdwaalde lofprijzing? Tussen alle praktische vermaningen in, die Paulus in dit hoofdstuk uitdeelt, lijkt deze lofprijzing wel haast verdwaalt. We moeten namelijk een behoorlijk eind terug in de brief willen we zijn voorgaande beschrijving van Christus lezen.

2 Corinthe 8: 9 Jullie kennen de genade van onze Heer Jezus Christus, dat Hij om jullie arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat jullie door Zijn armoede rijk zouden worden.

Dat was het laatste wat Paulus schreef over Christus, voordat hij over Hem schreef als Gods onuitsprekelijke gave. Had Paulus bij al de daarop volgende praktische lessen nog gezocht naar gedachtes over Christus, die hij kon opschrijven? We weten het niet. Hij ging in elk geval meer in op wat er vanuit Gods genade in ons mensen uitgewerkt wordt. Hij tekende hun royaal zijn, hun vrijgevigheid e.d. als een

werk, waar God machtig in bleek te zijn als een uiting van alle genade die deze gulheid overvloedig in hen uitwerkt.

2 Corinthe 9: 8 God is machtig om alle genade in jullie overvloedig te schenken, opdat jullie, in alle opzichten altijd van alles genoeg voorzien, in alle goed werk overvloedig mogen zijn,

Is het niet opvallend dat Paulus in dit hele betoog over hun royaliteit en vrijgevigheid de start, die hij in 2 Corinthe 8: 9 maakte, niet verder uitwerkt? Hij was begonnen te spreken over de genade van onze Heer Jezus Christus, dat Hij speciaal voor hen arm was geworden, terwijl Hij zo enorm rijk was. Dat machtige thema lijkt verder geen enkele plek meer te hebben als hij zijn betoog over onze vrijgevigheid uitwerkt om dan in het eind plotseling uit te breken in het gejuich: *“God zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave!”*

Het is volgens mij heel goed mogelijk dat Paulus gewoon helemaal geen woorden meer had voor die overtreffende trap in dat arm worden van de Heer voor ons. Dat kan de reden zijn waarom Paulus in zijn hele betoog hier er niet nader op in is gegaan. Maar dan!!!!

*2 Corinthe 9:15 God zij dank voor Zijn **ONUITSPREKELIJKE** gave!*
Met stomheid geslagen en dus deze superlatief: *“onuitsprekelijk”*.

Dit woord *“onuitsprekelijk”* is de ontkennde vorm van *“uitspreken”*. De betekenis van de Griekse uitdrukking *“uitspreken”* hier is dat je het complete verhaal vertelt, dat je het a.h.w. stukje bij beetje verklaart. Dat vind je ook terug in de Bijbelteksten waar dit woord *“uitspreken”* ook voorkomt.

*Handelingen 13: 41 Ziet, verachters, en verwonder je en verdwijn; want Ik werk een werk in jullie dagen, een werk, dat jullie zeker niet zullen geloven, als iemand het jullie **VERHAALT**.*

*Handelingen 15: 3 Zij reisden dan, nadat hun door de gemeenten uitgeleide gedaan was, door Fenicië en Samaria, en **VERTELDEN** over de bekering van de heidenen en ze bereidden grote blijdschap aan al de broeders.*

Paulus kon dus een heel betoog houden over de vrijgevigheid van deze gelovigen in Corinthe. No problem! Dat was in woorden te vangen. Dat kon hij uitspreken in die mooie betekenis van *“Het hele verhaal vertellen”*. Maar dat God de hemel leeg gegeven heeft in Zijn Zoon Jezus Christus, dat deed Paulus met de mond vol tanden staan. Hij viel helemaal stil. Waarom?

Omdat die gave van Vader God, Christus Jezus, Zijn Zoon, niet in geen woorden te vangen viel.

ONUITSPREKELIJK!

De gave van Zijn Zoon overstijgt al onze voorstellingen. Als Paulus zo over Christus nadenkt als Gods onuitsprekelijke gave stemt hij volmondig in met de Psalmist en kan hij vanuit de volheid van zijn hart zeggen:

“Mijn beker vloeit over”.

*2 Corinthe 9:15 God zij dank voor Zijn **onuitsprekelijke** gave!*

28. Onuitsprekelijke Vreugde

Er zijn twee onuitsprekelijke zegeningen die helpen om de beker van de gelovige te doen overvloeien. We hebben al even stilgestaan bij Gods onuitsprekelijke gave. We kijken nu even op de volgende zegen: “*De onuitsprekelijke vreugde*”.

1 Petrus 1: 6 - 8 **VERHEUG** je hierin, ook al word je nu, aangezien het zo moet zijn, voor korte tijd door allerlei verzoeken bedroefd, opdat de echtheid van jouw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, tot lof en heerlijkheid en eer blijkt te zijn bij de openbaring van Jezus Christus. Hem hebben jullie lief, zonder Hem gezien te hebben; in Hem geloven jullie, zonder Hem nu te zien, en jullie **VERHEUGEN** je **MET EEN ONUITSPREKELIJKE EN VERHEERLIJKE VREUGDE**,

Vreugde is één van de onderdelen van Gods onvoorwaardelijke liefde, oftewel de vrucht van Geest.

Galaten 5: 22 De vrucht van de Geest is liefde: **BLIJDSCHAP**, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

Het Griekse woord “*chara*”, dat vreugde betekent, is afkomstig van “*charis*”, dat “*genade*” betekent. Vreugde is het vol zijn van genade. Kijk, dat is nou de vrucht van de Geest. Deze vreugde (die dus is afgeleid van genade) staat totaal los van de omstandigheden. Dit blijkt wel uit de volgende tekstplaatsen:

Hebreeën 10: 34 Jullie hebben met de gevangenen mee geleden en de roof van jullie bezit **BLIJMOEDIG** aanvaard, want jullie wisten, dat jezelf een beter en blijvend bezit hebt.

Hebreeën 12: 2 Laat ons oog daarbij alleen gericht zijn op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof, die, om **DE VREUGDE**, die voor Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en is gaan zitten in de rechterzijde van de troon van God.

De omstandigheden van de gevangenen, die hun bezit zagen geroofd worden, kan je moeilijk gelukkig noemen. De Geest werkte in hen, waardoor ze vol genade in staat waren dat alles te aanvaarden. Het gaat hier dus over een overvloeiende vreugde ondanks droefheid.

Ook bij Petrus zie je dat de onuitsprekelijke vreugde niet verbonden is aan een gelukkige huidige situatie. Plaats de uitdrukking maar eens in zijn context:

1 Petrus 1: 6 - 8 **VERHEUG** je hierin, ook al word je nu, aangezien het zo moet zijn, voor korte tijd door allerlei verzoeken bedroefd, opdat de echtheid van jouw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, tot lof en heerlijkheid en eer blijkt te zijn bij de openbaring van Jezus Christus. Hem hebben jullie lief, zonder Hem gezien te hebben; in Hem geloven jullie, zonder Hem nu te zien, en jullie **VERHEUGEN** je **MET EEN ONUITSPREKELIJKE EN VERHEERLIJKE VREUGDE**,

O ja, er is droefheid. Als gelovige hoeven we dat ook helemaal niet weg te poetsen. Droefheid heeft zijn plek in ons leven. Maar midden in die droefheid is er de onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde want we mogen zien op de opgestane Heer.

Petrus, en ook wij die ons vertrouwen zo op onze opgestane Heer gericht houden, kan met zekerheid zeggen in het licht van die onuitsprekelijke vreugde: “*Mijn beker vloeit over*”.

Dus:

Voor de start van onze weg hebben we genade, meer dan overvloedig.

Voor het einddoel hebben we de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat.

Voor al onze strijd onderweg op de weg is er de vrede van God, die alle verstand te boven gaat.
Onderweg mogen we voortdurend onze aandacht gericht houden op Christus, Gods onuitsprekelijke gave.
Midden in de strijd hebben we de onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde.
Jazeker, mijn beker vloeit over.

29. Ja, genade, okay! Maar wat zijn de voorwaarden?

Mag ik jullie allemaal vragen om deze laatste studie in deze serie “Genade, genade en nog eens genade” heel goed tot je door te laten dringen. Dit wordt namelijk de meest uitgebreide lijst, die er over de voorwaarden tot genade te bedenken valt.

DE VOORWAARDEN TOT GENADE:

Zie volgende bladzijden

